

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

5. huhtikuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 331/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles 2020 -ohjelma) sekä neuvoston päätösten 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY ja 2006/850/EY kumoamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 332/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi 10
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 333/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, asetuksen (EY) N:o 443/2009 muuttamisesta uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittämiseksi 15
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 334/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 528/2012 muuttamisesta tiettyjen markkinoillepääsyn edellytysten osalta ⁽¹⁾ 22
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 335/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan kalatalousrahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta ... 33

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 331/2014,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,

tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles 2020 -ohjelma) sekä neuvoston päätösten 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY ja 2006/850/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni ja jäsenvaltiot ovat asettaneet tavoitteekseen säätää toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen euron käytössä yhteisenä rahana. Nämä toimenpiteet sisältävät euron suojaamisen rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta, ja ne parantavat näin unionin talouden tehokkuutta sekä varmistavat julkisen talouden kestävyuden.
- (2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 ⁽³⁾ säädetään tietojenvaihdosta, yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta ja luodaan siten yhtenäiset puitteet euron suojaamiselle. Kyseisen asetuksen vaikutukset on neuvoston asetuksella (EY) N:o 1339/2001 ⁽⁴⁾ laajennettu koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhteiseksi rahakseen, samantasoisien suojan varmistamiseksi eurolle koko unionissa.
- (3) Toimilla, joiden tavoitteena on edistää tietojen ja henkilöiden vaihtoa, teknistä ja tieteellistä apua ja erikoiskoulutusta, tuetaan merkittävästi unionin yhteisen rahan suojaamista rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta, saavutetaan korkeatasoinen ja yhdenmukainen suoja koko unionissa ja osoitetaan samalla, että unioni kykenee torjumaan vakavaa järjestäytyntä rikollisuutta.
- (4) Euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä perustetulla toimintaohjelmalla (Perikles-ohjelma) lisätään unionin kansalaisten tietoisuutta ja parannetaan euron suojaa, etenkin tiedottamalla jatkuvasti ohjelmasta tuettavien toimien tuloksista.

⁽¹⁾ EUVL C 137, 12.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. joulukuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 11. maaliskuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1339/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 vaikutusten laajentamisesta koskemaan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 11).

- (5) Tällaisille toimille tähän mennessä annettu tuki, joka perustuu neuvoston päätöksiin 2001/923/EY⁽¹⁾ ja 2001/924/EY⁽²⁾, joita on myöhemmin muutettu ja joiden voimassaoloa on jatkettu ja soveltamisalaa laajennettu neuvoston päätöksillä 2006/75/EY⁽³⁾, 2006/76/EY⁽⁴⁾, 2006/849/EY⁽⁵⁾ ja 2006/850/EY⁽⁶⁾, on antanut unionille ja jäsenvaltioille mahdollisuuden tehostaa toimiaan, joilla euroa suojataan rahanväärennykseltä. Perikles-ohjelman tavoitteet on saavutettu sekä kaudella 2002–2006 että kaudella 2007–2013.
- (6) Arvioituaan vuonna 2011 tekemässään vaikutustenarvioinnissa sitä, olisiko Perikles-ohjelmaa jatkettava, komissio katsoi, että Perikles-ohjelma olisi uusittava ja samalla sen tavoitteita ja menetelmiä olisi parannettava.
- (7) Vaikutustenarviointiin sisältyneiden suositusten mukaan toimia euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä olisi jatkettava ja kehitettävä edelleen unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ja samalla olisi otettava huomioon tiukan budjetitukurin asettamat uudet haasteet. Uudessa ohjelmassa eli Perikles 2020 -ohjelmassa osallistuvien jäsenvaltioiden ehdotuksiin voi sisältyä myös osallistujia kolmansista maista, jos niiden osallistuminen on tärkeää euron suojaamiseksi.
- (8) Olisi varmistettava, että Perikles 2020 -ohjelma on johdonmukainen muiden asian kannalta merkityksellisten ohjelmien ja toimien kanssa ja täydentää niitä. Tämän vuoksi komission olisi Perikles 2020 -ohjelman soveltamiseksi kuultava asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 tarkoitettussa komiteassa kaikkia euron suojaamisesta päävastuussa olevia toimijoita (erityisesti jäsenvaltioiden nimeämiä toimivaltaisia kansallisia viranomaisia, Euroopan keskuspankia ja Europolia) euron suojaamistarpeiden arvioimiseksi varsinkin tietojenvaihdon, avunannon ja koulutuksen alalla.
- (9) Perikles 2020 -ohjelma olisi pantava täytäntöön noudattaen täysimääräisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽⁷⁾ säännöksiä. Tuon asetuksen mukaan avustusta ei voida myöntää yksinomaan laitehankintoja varten. Avustuksen tarkoituksena on rahoittaa toimintaa, jolla pyritään edistämään unionin toimintapoliittisen tavoitteen toteutumista.
- (10) Euron suuri merkitys maailmanlaajuisena valuuttana edellyttää kansainvälisellä tasolla riittävää suojaa, mihin päästään tarjoamalla rahoitusta sellaisia laitehankintoja varten, jotka on tarkoitettu euroväärennöksiä tutkivien kolmansien maiden yksiköiden käyttöön.
- (11) Sidosryhmien kanssa suoritettu Perikles-ohjelman arviointi osoittaa tuon ohjelman tuoman lisäarvon, joka perustuu korkeatasoiseen yhteistyöhön jäsenvaltioiden kesken ja kolmansien maiden kanssa, sekä sen täydentävyyden kansallisen tason toimien kanssa, mikä johtaa parantuneeseen tehokkuuteen. Perikles-ohjelman jatkamisen unionin tasolla odotetaan osaltaan merkittävästi ylläpitävän ja entisestään parantavan euron korkeatasoista suojaa, kun samassa yhteydessä tehostetaan rajat ylittävää yhteistyötä, tietojenvaihtoa ja avunantoa. Samalla saavutetaan yleisesti säästöjä, kun mahdollisten yksittäisten kansallisten aloitteiden sijaan järjestetään yhteisiä toimia ja hankintoja.
- (12) Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumaton väliarviointikertomus Perikles 2020 -ohjelman täytäntöönpanosta ja lopullinen arviointikertomus sen tavoitteiden saavuttamisesta.

(1) Neuvoston päätös 2001/923/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) (EYVL L 339, 21.12.2001, s. 50).

(2) Neuvoston päätös 2001/924/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä perustettavasta tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevasta toimintaohjelmasta (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen vaikutusten laajentamisesta jäsenvaltioihin, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi (EYVL L 339, 21.12.2001, s. 55).

(3) Neuvoston päätös 2006/75/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 40).

(4) Neuvoston päätös 2006/76/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta tehdyn päätöksen 2006/75/EY soveltamisen laajentamisesta koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu rahaliittoon (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 42).

(5) Neuvoston päätös 2006/849/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 330, 28.11.2006, s. 28).

(6) Neuvoston päätös 2006/850/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta tehdyn päätöksen 2006/849/EY soveltamisen laajentamisesta koskemaan jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu rahaliittoon (EUVL L 330, 28.11.2006, s. 30).

(7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (13) Tässä asetuksessa noudatetaan lisäarvoa ja suhteellisuutta koskevia periaatteita. Perikles 2020 -ohjelmalla olisi helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä sekä komission ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, jotta ne voivat suojata euroa rahanväärennykseltä, tämän vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, ja käyttämällä resursseja tehokkaammin kuin kansallisella tasolla olisi mahdollista. Unionin tason toimet ovat tarpeellisia ja oikeutettuja, koska niillä autetaan selkeästi jäsenvaltioiden yhteisiä pyrkimyksiä suojata euroa ja rohkaistaan käyttämään unionin yhteisiä rakenteita toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon lisäämiseksi.
- (14) Perikles 2020 -ohjelman olisi oltava voimassa seitsemän vuotta, jotta sen kesto olisi yhdenmukainen neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽¹⁾ säädetyin monivuotisen rahoituskehityksen keston kanssa.
- (15) Jotta voidaan varmistaa Perikles 2020 -ohjelman yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Komission olisi hyväksyä vuotuiset työohjelmat, joissa määritetään painopisteet, talousarviovarojen jakautuminen ja arviointiperusteet toimille myönnettäviä avustuksia varten. Komission olisi keskusteltava tämän asetuksen soveltamisesta jäsenvaltioiden kanssa asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 tarkoitetussa komiteassa. Asianmukaisesti perustellut poikkeustapaukset, joissa on tarpeen korottaa osarahoituksen osuutta jäsenvaltioiden taloudellisen joustovaran lisäämiseksi, jotta ne voivat toteuttaa ja saattaa päätökseen hankkeita euron suojaamiseksi ja turvaamiseksi tyydyttävällä tavalla, olisi sisällytettävä vuotuisiin työohjelmiin.
- (16) Tässä asetuksessa vahvistetaan Perikles 2020 -ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentin ja neuvoston on määrä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenetelyssä.
- (17) Jotta varoja voitaisiin kohdentaa jossain määrin joustavasti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti näiden varojen ohjeellisen kohdentamisen muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (18) Unionin taloudelliset edut olisi suojattava menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa oikeasuhtaisin toimenpitein, joita ovat säännönvastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja soveltuvin osin hallinnolliset ja taloudelliset seuraukset.
- (19) Päätökset 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY ja 2006/850/EY olisi kumottava. Olisi säädettävä siirtymätoimenpiteistä kyseisten päätösten nojalla toteutettaviin toimiin liittyvien rahoitusvelvoitteiden täyttämiseksi.
- (20) On asianmukaista varmistaa joustava ja keskeytyksetön siirtyminen Perikles-ohjelman ja Perikles 2020 -ohjelman välillä sekä yhdenmukaistaa Perikles 2020 -ohjelman kesto asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 kanssa. Tästä syystä Perikles 2020 -ohjelmaa olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi kaudeksi monivuotinen toimintaohjelma ”Perikles 2020”, jäljempänä ’ohjelma’, edistämään toimia, joilla suojataan ja turvataan euro rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

*2 artikla***Lisäarvo**

Ohjelmalla edistetään aktiivisesti ja lisätään euron suojaamiseen liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä unionissa ja sen ulkopuolella sekä unionin kauppakumppanien kanssa ja kiinnitetään huomiota myös niihin jäsenvaltioihin tai kolmansiiin maihin, joissa toimivaltaisten viranomaisten asiaa käsittelevät kertomukset osoittavat tapahtuneen eniten euroväärennök-siä. Tällainen yhteistyö auttaa tehostamaan euron suojaamista parhaiden käytänteiden vaihdon, yhteisten vaatimusten ja yhteisen erikoiskoulutuksen keinoin.

*3 artikla***Yleistavoite**

Ohjelman yleistavoitteena on ehkäistä ja torjua rahanväärennystä ja siihen liittyviä petoksia sekä parantaa näin unionin talouden kilpailukykyä ja varmistaa julkisen talouden kestävyys.

*4 artikla***Erityistavoite**

Ohjelman erityistavoitteena on suojata euroseteleitä ja -kolikoita rahanväärennykseltä ja siihen liittyviltä petoksilta tuke-malla ja täydentämällä jäsenvaltioiden toimenpiteitä sekä auttamalla jäsenvaltioiden ja unionin tason toimivaltaisia viran-omaisia niiden pyrkimyksissä kehittää läheistä ja säännöllistä yhteistyötä sekä parhaiden käytänteiden vaihtoa keskenään ja komission kanssa; yhteistyöhön otetaan tarvittaessa mukaan myös kolmansia maita ja kansainvälisiä järjestöjä.

Tämän tavoitteen saavuttamista mitataan muun muassa teknisen alan sekä vero-, oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten toimien tehokkuuden perusteella, mitä arvioidaan tarkastelemalla havaittujen rahanväärennösten, suljettujen rahanvää-rennyspisteiden ja pidätettyjen henkilöiden lukumäärää sekä määrättyjä seuraamuksia.

*5 artikla***Tukikelpoiset elimet**

Asetuksen (EY) N:o 1338/2001 2 artiklan b alakohdassa määritellyt toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat elimiä, joille voidaan myöntää ohjelmasta rahoitusta.

*6 artikla***Ohjelmaan osallistuminen**

1. Osallistuvia maita ovat ne jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet euron yhteiseksi rahakseen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden tekemiin ehdotuksiin voi sisältyä osallistujia kolmansista maista, jos se on tärkeää 3 ja 4 artiklassa säädettyjen yleis- ja erityistavoitteiden saavuttamiseksi.

*7 artikla***Kohderyhmät ja yhteiset toimet**

1. Ohjelmalla pyritään seuraavien ryhmien osallistumiseen:
 - a) rahanväärennyksen paljastamiseen ja torjuntaan osallistuvien toimivaltaisten yksikköjen henkilöstö; näitä ovat erityi-sesti poliisi ja verohallinto niiden kansallisen tason tehtävien mukaisesti;
 - b) tiedustelupalvelun henkilöstö;
 - c) kansallisten keskuspankkien, rahapajojen, liikepankkien ja muiden rahoituksen välittäjien edustajat, erityisesti rahoitus-laitosten velvoitteiden osalta;
 - d) alalla toimivat tuomarit, lakimiehet ja oikeuslaitoksen jäsenet,
 - e) muut erityisryhmät, joita asia koskee, kuten kauppakamarit ja teollisuuden järjestöt tai muut näihin verrattavat ryhmittymät, jotka ovat yhteydessä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, vähittäiskauppoihin ja arvokuljetusyrityksiin.

2. Komissio voi järjestää ohjelmaan kuuluvia toimia yhdessä muiden kumppanien kanssa, joilla on asiantuntemusta alalta; näitä ovat muun muassa
- a) kansalliset keskuspankit ja Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP';
 - b) kansalliset setelien tutkimuskeskukset ja metallirahojen tutkimuskeskukset;
 - c) Euroopan teknis-tieteellinen eurometallirahaväärennösten analysointi- ja luokittelukeskus ja rahapajat;
 - d) Europol, Eurojust ja Interpol;
 - e) väärän rahan valmistamisen vastustamiseksi Genevessä 20 päivänä huhtikuuta 1929 allekirjoitetun kansainvälisen yleissopimuksen ⁽¹⁾ 12 artiklassa tarkoitetut rahanväärennyksen estämisestä vastaavat kansalliset keskuslaitokset sekä muut rahanväärennyksen ehkäisyyn, paljastamiseen ja torjuntaan erikoistuneet yksiköt;
 - f) erikoisalojen edustajat, jotka toimivat monistustekniikan ja aitouden tarkistamistekniikan sekä paino- ja kaiveruslaitteiden aloilla;
 - g) muut kuin a–f alakohdassa tarkoitetut elimet, jotka tarjoavat erityisasiantuntemusta, tarvittaessa myös kolmansista maista ja varsinkin unioniin liittyvistä valtioista ja ehdokasmaista olevat tällaiset elimet; sekä
 - h) yksityiset yhteisöt, jotka ovat kehittäneet seteli- ja kolikkoväärennösten tunnistamiseen tarvittavaa teknistä tietämystä ja tähän erikoistuneita ryhmiä ja esittäneet siitä näyttöä.

8 artikla

Tukikelpoiset toimet

1. Ohjelmaa toteutettaessa on otettava huomioon rahanväärennyksen torjunnan ylikansalliset ja monialaiset näkökohdat ja edistettävä kunkin jäsenvaltion kansallisiin erityispiirteisiin mukautettuja parhaita käytäntöjä.
2. Ohjelmasta annetaan 11 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa työohjelmissa vahvistettujen ehtojen mukaisesti rahoitustukea seuraaviin toimiin:
- a) tietojen vaihto ja levitys, jossa keskitytään työpajojen, kokousten ja seminaarien järjestämiseen, koulutus mukaan lukien, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten henkilöstön kohdistettuun sijoittamiseen ja vaihtoon sekä muihin vastaaviin toimiin. Tietojenvaihdossa keskitytään muun muassa seuraaviin seikkoihin:
 - menetelmät, joilla seurataan ja analysoidaan rahanväärennyksen taloudellisia ja rahoitustoimintaan liittyviä vaikutuksia;
 - tietokantojen ja pikahälytysjärjestelmien toiminta;
 - tietokonesovellusten käyttäminen väärän rahan paljastamisvälineissä;
 - tutkinta- ja tiedustelumenetelmät;
 - tieteellinen apu, varsinkin tieteelliset tietokannat sekä teknologian ja uutuuksien seuranta;
 - euron suojaaminen unionin ulkopuolella;
 - tutkimustoimet;
 - operatiivisen erikoisosaamisen tarjoaminen;
 - b) ohjelman osana tarpeellisenä pidettävä tekninen, tieteellinen ja operatiivinen apu, erityisesti:
 - asianmukaiset toimenpiteet, joiden avulla unionin tasolla kehitetään opetusvälineitä, kuten unionin säädösopas, tiedotteet, käsikirjat, sanastot ja sanaluettelot, tietopankit, erityisesti ne, jotka koskevat tieteellistä apua ja teknologian seurantaa, tai tietotekniset sovellukset kuten ohjelmistot;
 - monialaisesti ja monikansallisesti suuntautunut asiaan liittyvät tutkimukset;
 - unionin tasolla toteutettavien väärän rahan paljastamistoimien tukena käytettävien teknisten työvälineiden ja menetelmien kehittäminen;
 - rahoitustuki vähintään kahden valtion välisissä operaatioissa tehtävälle yhteistyölle, kun tällaista tukea ei ole saatavilla muista eurooppalaisten toimielinten tai elinten ohjelmista;

⁽¹⁾ Kansainliitto, Sopimussarja n:o 2623 (1931), s. 372.

- c) avustukset, joilla rahoitetaan rahanväärennyksen torjuntaan erikoistuneiden viranomaisten käyttöön tulevien laitteiden hankintoja euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä 10 artiklan 3 kohtaa noudattaen.

II LUKU

RAHOITUSKEHYS

9 artikla

Rahoituspuitteet

1. Rahoituspuitteet tämän ohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisellä kaudella ovat 7 344 000 euroa (käypinä hintoina).
2. Määrärahat jaetaan ohjelman rahoituspuitteiden rajoissa 8 artiklan 2 kohdassa luetelluille tukikelpoisille toimille liitteessä vahvistetun varojen ohjeellisen kohdentamisen mukaisesti.

Komissio saa poiketa tästä varojen ohjeellisesta kohdentamisesta enintään 10 prosenttia. Jos tämän prosenttiosuuden ylittäminen osoittautuu tarpeelliseksi, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 14 artiklan mukaisesti liitteessä vahvistetun varojen ohjeellisen kohdentamisen muuttamiseksi.

3. Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehityksen rajoissa.

10 artikla

Rahoitustuen muodot ja yhteisrahoitus

1. Komissio panee ohjelman täytäntöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
2. Ohjelman mukainen rahoitustuki 8 artiklan 2 kohdassa luetelluille tukikelpoisille toimille myönnetään joko
 - a) avustuksina; tai
 - b) julkisina hankintoina.
3. Avustussopimus ei voi koskea yksinomaan laitehankintoja.
4. Ohjelman nojalla myönnettyjen avustusten yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, jotka määritetään 11 artiklassa tarkoitetuissa vuotuisissa työohjelmissä, yhteisrahoitusosuus voi olla enintään 90 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
5. Jos komissio sekä EKP, Eurojust, Europol tai Interpol toteuttavat yhdessä 8 artiklan 2 kohdassa lueteltuja toimia, niistä aiheutuvat menot jaetaan niiden kesken. Kukin niistä vastaa kuitenkin omien luonnoitsijoidensa matka- ja oleskelukuluista.

11 artikla

Vuotuiset työohjelmat

Komissio hyväksyy ohjelman täytäntöönpanoa varten vuotuiset työohjelmat.

Kussakin vuotuisessa työohjelmassa pannaan täytäntöön 3 ja 4 artiklassa säädetyt yleis- ja erityistavoitteet määrittelemällä

- a) toimet, jotka toteutetaan näiden yleis- ja erityistavoitteiden mukaisesti, mukaan lukien varojen ohjeellinen kohdentaminen ja täytäntöönpanossa käytettävä menetelmä;
- b) avustusten osalta keskeiset valintaperusteet ja yhteisrahoituksen enimmäismäärä.

Ohjelman mukaisiin viestintätoimiin kohdennetuilla varoilla tuetaan myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa toimielinten viestintää, siltä osin kuin ne liittyvät 3 artiklassa säädettyyn yleistavoitteeseen.

12 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.
2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuinella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän ohjelman mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.
3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF), voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat todentamiset ja tarkastukset, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ säännösten ja niissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti selvittääkseen, onko avustussopimukseen, avustuspäätökseen tai ohjelmasta rahoitettuun sopimukseen liittynyt petoksia, lahjontaa tai unionin taloudellisia etuja vahingoittavaa muuta laitonta toimintaa.
4. Tämän asetuksen täytäntöönpanon johdosta kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten sekä sopimusten, avustussopimusten ja avustuspäätösten on sisällettävä määräyksiä, joissa komissiolle, tilintarkastustuomioistuinelle ja OLAFille annetaan nimenomaisesti valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia kukin oman toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

III LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA SIIRRETTY SÄÄDÖSVALTA

13 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio panee ohjelman täytäntöön yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, joita se kuulee säännöllisesti ohjelman täytäntöönpanon eri vaiheissa asetuksessa (EY) N:o 1338/2001 tarkoitetussa komiteassa, ja ottaen huomioon muiden toimivaltaitten yhteisöjen, erityisesti Euroopan keskuspankin ja Europolin, toteuttamat toimet.
2. Komissio pyrkii varmistamaan tämän ohjelman ja muiden asian kannalta merkityksellisten unionin tason ohjelmien ja toimien johdonmukaisuuden ja toisiaan täydentävän luonteen.
3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittaiset tiedot ohjelman tuloksista. Annettuihin tietoihin sisällytetään tiedot ohjelman johdonmukaisuudesta ja täydentävyydestä muiden asian kannalta merkityksellisten unionin tason ohjelmien ja toimien kanssa. Komissio jakaa säännöllisesti tietoja ohjelmasta tuettujen toimien tuloksista. Kaikkien osallistuvien maiden ja muiden tuensaajien on toimitettava komissiolle kaikki tarvittavat tiedot ohjelman seurantaan ja arviointia varten.
4. Komissio laatii ohjelmasta arvion. Se esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 riippumattoman väliarviointikertomuksen, jossa käsitellään kaikkien toimenpiteiden tavoitteiden saavuttamista (tuloksia ja vaikutuksia), resurssien käytön tuloksekkuutta ja kustannustehokkuutta sekä ohjelman unionille tuomaa lisäarvoa. Arviointikertomus laaditaan toimenpiteiden uusimista, muuttamista tai keskeyttämistä koskevan päätöksen tekemisen perustaksi. Arvioinnissa on lisäksi käsiteltävä yksinkertaistamismahdollisuuksia, ohjelman sisäistä ja ulkoista johdonmukaisuutta sekä sitä, ovatko kaikki tavoitteet edelleen merkityksellisiä ja sitä, miten toimenpiteillä on osaltaan edistetty unionin painopisteenä olevan eli älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun toteutumista. Siinä on otettava huomioon edeltävien toimenpiteiden pitkän aikavälin vaikutusten arvioinnin tulokset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

5. Myös arvio ohjelman pitkän aikavälin vaikutuksista ja tulosten kestävydestä otetaan huomioon perustana seuraavan ohjelman mahdollisesta uusimisesta, muuttamisesta tai keskeyttämisestä tehtävälle päätökselle.
6. Komissio antaa lisäksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle lopullisen arviointikertomuksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen ja 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 9 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 9 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätökset 2001/923/EY, 2001/924/EY, 2006/75/EY, 2006/76/EY, 2006/849/EY ja 2006/850/EY.

Mainittujen päätösten nojalla toteutettuihin toimiin liittyviin taloudellisiin velvoitteisiin sovelletaan kuitenkin edelleen näitä päätöksiä kyseisten velvoitteiden päätökseen saattamiseen asti.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

*LIITE***Varojen ohjeellinen kohdentaminen 8 artiklan 2 kohdassa luetelluille tukikelpoisille toimille**

Ohjelman 9 artiklassa asetettujen rahoituspuitteiden rajoissa vähintään 90 prosenttia määrärahoista kohdennetaan seuraaville 8 artiklan 2 kohdassa luetelluille tukikelpoisille toimille:

- tietojen vaihto ja levitys;
 - tekninen, tieteellinen ja operatiivinen apu;
 - avustukset, joilla rahoitetaan rahanväärennyksen torjuntaan erikoistuneiden viranomaisten käyttöön tulevien laitteiden hankintaa.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 332/2014,**annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,****tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus, jäljempänä 'vakautus- ja assosiaatiosopimus', allekirjoitettiin 29 päivänä huhtikuuta 2008 ja tehtiin 22 päivänä heinäkuuta 2013⁽²⁾. Vakautus- ja assosiaatiosopimus tuli voimaan 1 päivänä syyskuuta 2013.
- (2) On tarpeen vahvistaa säännöt vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tiettyjen määräysten täytäntöönpanolle ja tietyt menettelyt täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamiseksi.
- (3) Jotta voidaan varmistaa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽³⁾ mukaisesti. Koska täytäntöönpanosäädökset ovat osa yhteistä kauppapolitiikkaa, niitä hyväksyttyä olisi periaatteessa käytettävä tarkastelumenettelyä. Siinä missä vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa määrätään mahdollisuudesta toteuttaa poikkeuksellisissa ja kriittisissä olosuhteissa viipymättä toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä tilanteen korjaamiseksi, komission olisi annettava kyseiset täytäntöönpanosäädökset välittömästi. Komission olisi annettava sovellettavat täytäntöönpanosäädökset välittömästi, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät maatalous- ja kalastustuotteita koskeviin toimenpiteisiin.
- (4) Vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa määrätään, että eräitä Serbiasta peräisin olevia maatalous- ja kalastustuotteita saa tuoda unioniin tariffikiintiöiden rajoissa alennettuun tullein. Tämän vuoksi on tarpeen antaa säännökset kyseisten tariffikiintiöiden hallinnoimista ja tarkistamista varten, jotta niitä voidaan arvioida perusteellisesti.
- (5) Jos kaupan suojatoimenpiteet osoittautuvat tarpeelliseksi, ne olisi hyväksyttävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 260/2009⁽⁴⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽⁵⁾ tai, tapauksen mukaan, neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009⁽⁶⁾ yleisten säännösten mukaisesti.
- (6) Jos jäsenvaltio toimittaa komissiolle tietoja mahdollisista petoksista tai hallinnollisen yhteistyön laiminlyömisestä, olisi sovellettava asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, erityisesti neuvoston asetusta (EY) N:o 515/97⁽⁷⁾.
- (7) Koska asetus sisältää toimenpiteitä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen täytäntöönpanemiseksi, sitä olisi sovellettava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen voimaantulopäivästä alkaen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. lokakuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 28. tammikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Neuvoston ja komission päätös 2013/490/EU, Euratom, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2013, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tekemisestä (EUVL L 278, 18.10.2013, s. 14). Sopimus on julkaistu virallisessa lehdessä yhdessä kyseisen päätöksen kanssa (EUVL L 278, 18.10.2013, s. 16).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 260/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä (EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvasta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2009, muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvasta tuonnilta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽⁷⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (8) Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tultua voimaan, vakautus- ja assosiaatiosopimus korvaa 1 päivänä helmikuuta 2010 voimaan tulleen Euroopan yhteisön ja Serbian tasavallan välisen kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskevan väliaikaisen sopimuksen⁽¹⁾, jäljempänä 'väliaikainen sopimus', jolla määrättiin vakautus- ja assosiaatiosopimuksen kauppaa ja kaupan liitännäistoimenpiteitä koskevien määräysten aikaistetusta voimaantulosta. Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ja väliaikaisen sopimuksen nojalla myönnettyjen tariffikiintiöiden tehokkaan soveltamisen ja hallinnoimisen varmistamiseksi sekä tullien kantamiseen liittyvän oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun takaamiseksi, tiettyjä tämän asetuksen säännöksiä olisi sovellettava väliaikaisen sopimuksen voimaantuloapäivästä alkaen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Sisältö

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt ja menettelyt Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Serbian tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, jäljempänä 'vakautus- ja assosiaatiosopimus' tiettyjen määräysten täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamiseksi.
2. Kaikkia tämän asetuksen viittauksia vakautus- ja assosiaatiosopimuksen määräyksiin pidetään aina soveltuviissa tapauksissa viittauksina väliaikaisen sopimuksen vastaaviin määräyksiin.

2 artikla

Kalaa ja kalastustuotteita koskevat myönnytykset

Komissio antaa kalan ja kalastustuotteiden tariffikiintiöitä koskevien väliaikaisen sopimuksen 14 artiklan ja myöhemmin vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 29 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 artikla

Tullinalennukset

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, etuustulli pyöristetään alaspäin ensimmäiseen desimaaliin.
2. Etuustullia pidetään täysimääräisenä vapautuksena, jos etuustulli 1 kohdan mukaisesti laskettuna on jompikumpi jäljempänä esitetyistä:
 - a) arvotulli on enintään yksi prosentti;
 - b) paljoustulli on enintään yksi euro yksittäistä määrää kohti.

4 artikla

Tekniset mukautukset

Komissio antaa tämän asetuksen nojalla annettavien säännösten muutokset ja tekniset mukautukset, jotka ovat tarpeen yhdistetyn nimikkeistön koodien tai Taric-alanimikkeiden muutosten taikka unionin ja Serbian tasavallan välisen uusien tai muutettujen sopimusten, pöytäkirjojen, kirjeenvaihdon tai muiden asiakirjojen johdosta täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Yleinen suojalauseke

Jos unionin on toteutettava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrätty toimenpide, kyseinen toimenpide on hyväksyttävä tämän asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, jollei vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa toisin määrätä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista.

6 artikla

Riittämätöntä tarjontaa koskeva lauseke

Jos unionin on toteutettava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 42 artiklassa määrätty toimenpide, komissio toteuttaa kyseisen toimenpiteen täytäntöönpanosäädöksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EUVL L 28, 30.1.2010, s. 1.

*7 artikla***Poikkeukselliset ja kriittiset olosuhteet**

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklan 5 kohdan b alakohdassa ja 42 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten ja kriittisten olosuhteiden ilmetessä komissio voi toteuttaa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 ja 42 artiklassa tarkoitettuja välittömästi sovellettavia toimenpiteitä tämän asetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

*8 artikla***Maatalous- ja kalastustuotteita koskeva suojalauseke**

1. Jos unionin on toteutettava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 32 artiklan 2 kohdassa tai 41 artiklassa määrätty maatalous- ja kalastustuotteita koskeva toimenpide, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, tämän asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen estämättä, tarvittavista toimenpiteistä sen jälkeen, kun on tarvittaessa sovellettu vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrättyä lausuntopyyntömenettelyä. Komissio toteuttaa nämä toimenpiteet täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Asianmukaisesti perustelluissa, erittäin kiireellisissä tapauksissa, muun muassa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, komissio hyväksyy välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset tämän artiklan 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Vastaanotettuaan 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön jäsenvaltiolta komissio tekee sitä koskevan päätöksen:

- a) kolmen työpäivän kuluessa kyseisen pyynnön vastaanottamisesta, jos vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrättyä lausuntopyyntömenettelyä ei sovelleta; tai
- b) kolmen päivän kuluessa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua 30 päivän määräajan päättymisestä, jos vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrättyä lausuntopyyntömenettelyä sovelletaan.

*9 artikla***Valvonta**

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 32 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa varten unionissa otetaan käyttöön vakautus- ja assosiaatiosopimuksen pöytäkirjassa N:o 3 olevassa liitteessä V lueteltujen tuotteiden tuontia koskeva valvontajärjestelmä. Sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 308 d artiklassa säädettyä menettelyä.

*10 artikla***Polkumyynti ja tuet**

Jos jokin käytäntö saattaa aiheuttaa sen, että unioni toteuttaa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja/tai tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta päätetään asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ja asetuksen (EY) N:o 597/2009 säännösten mukaisesti.

*11 artikla***Kilpailu**

1. Jos komissio katsoo, että jokin käytäntö on vastoin vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 73 artiklaa, se päättää asiaa joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä tutkittuaan vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 73 artiklassa tarkoitettua asianmukaisen toimenpiteen täytäntöönpanosta.

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 73 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua toimenpiteitä hyväksytään tukiin liittyvissä tapauksissa asetuksessa (EY) No 597/2009 säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jos jokin käytäntö saattaa aiheuttaa sen, että Serbian tasavalta soveltaa unioniin toimenpiteitä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 73 artiklan nojalla, komissio päättää asiaa tutkittuaan, onko kyseinen käytäntö vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukainen. Komissio tekee tarvittaessa asiaa koskevat päätökset Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101, 102 ja 107 artiklan soveltamisesta johtuvien perusteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission asetukset (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

12 artikla

Petokset tai hallinnollisen yhteistyön laiminlyöminen

1. Jos komissio toteaa jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella tai omasta aloitteestaan, että vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 46 artiklassa määrätyt edellytykset täyttyvät, sen on viipymättä:

a) ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle; ja

b) ilmoitettava vakautus- ja assosiaatiokomitealle havainnostaan ja objektiivisista tiedoista, joihin se perustuu, sekä aloitettava neuvottelut vakautus- ja assosiaatiokomiteassa.

2. Komissio julkaisee vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 46 artiklan 5 kohdan nojalla annettavat ilmoitukset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Komissio voi päättää tämän asetuksen 13 artiklan 3 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen hyväksytyillä täytäntöönpanosäädöksillä keskeyttää väliaikaisesti tuotteisiin sovellettavan asianomaisen etuuskohtelun vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 46 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

13 artikla

Komiteamenettely

1. Tämän asetuksen 2, 4 ja 12 artiklan soveltamiseksi komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 450/2008 ⁽¹⁾ 184 artiklan mukaisesti perustettu tullikoodeksikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Tämän asetuksen 5–8 artiklan soveltamiseksi komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 260/2009 4 artiklan mukaisesti perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklan 1–4 kohtaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

14 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

Komissio vastaa unionin puolesta vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa edellytetystä tiedoksiannosta vakautus- ja assosiaationeuvostolle sekä vakautus- ja assosiaatiokomitealle.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 450/2008, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) (EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1).

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2013. Asetuksen 2, 3 ja 4 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä helmikuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 333/2014,**annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,****asetuksen (EY) N:o 443/2009 muuttamisesta uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittelemiseksi**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009 ⁽³⁾ 13 artiklan 5 kohdan nojalla komission on määrä tarkastella uudelleen keinoja, joiden avulla voidaan vuoteen 2020 mennessä saavuttaa tavoitteena oleva taso 95 g CO₂/km kustannustehokkaasti, mihin sisältyvät mainitun asetuksen liitteessä I olevat kaavat ja sen 11 artiklassa säädetty poikkeukset. On asianmukaista, että tämä on kilpailun kannalta katsottuna mahdollisimman neutraali sekä sosiaalisesti oikeudenmukainen ja kestävä.
- (2) Edistyneiden teknologioiden, joilla pyritään parantamaan henkilöautojen polttoainetehokkuutta, maailmanlaajuisen markkinoiden edelleen kehittäminen on komission 21 päivänä tammikuuta 2011 antaman tiedonannon "Resursseitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke" mukainen. Tällä tuetaan siirtymistä resursseitehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen kestävä kasvun saavuttamiseksi.
- (3) On aiheellista selvittää, että tavoitteena olevan tason 95 g CO₂/km noudattamisen todentamiseksi hiilidioksidipäästöt olisi edelleen mitattava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 ⁽⁴⁾ ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti sekä innovatiivista teknologiaa hyödyntäen.
- (4) Fossiilisten polttoaineiden korkeat hinnat vaikuttavat kielteisesti talouden elpymiseen sekä energiavarmuuteen ja energian kohtuuhintaisuuteen unionissa. Tästä syystä olisi uusien henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen polttoainetehokkuuden ja kestävä kehityksen mukaisten ominaisuuksien lisääminen asetettava öljyriippuvuuden vähentämiseksi ensisijaiseksi tavoitteeksi.
- (5) Erittäin vähäpäästöisten ajoneuvojen varhaisten sukupolvien korkeiden tutkimus- ja kehitys- sekä yksikkötuotantokustannusten vuoksi on aiheellista väliaikaisesti ja rajoitetusti nopeuttaa ja helpottaa tällaisten ajoneuvojen saattamista unionin markkinoille niiden kaupallistamisen alkuvaiheessa. Eri tasojen toimijoiden olisi kiinnitettävä asianmukaisesti huomiota erittäin vähäpäästöisten ajoneuvojen kysynnän edistämistä koskevien parhaiden käytäntöjen määrittämiseen ja levittämiseen.
- (6) Vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin sekä ajoneuvojen ja infrastruktuurin välistä rajapintaa koskevien yhteisten teknisten eritelmien puuttuminen voi olla este erittäin vähäpäästöisten ajoneuvojen markkinoille saattamiselle. Varmistamalla tällaisen infrastruktuurin rakentaminen unionissa voitaisiin helpottaa markkinavoimien toimintaa ja edistää talouskasvua Euroopassa.
- (7) Kun otetaan huomioon ajoneuvon tarjoaman hyödyn mukaan määritelyjen päästötavoitteiden noudattamisesta pienille valmistajille aiheutuva kohtuuton vaikutus, poikkeusmenettelyyn liittyvä suuri hallinnollinen taakka ja näiden valmistajien myymien autojen hiilidioksidipäästöjen vähennyksistä saatava marginaalinen hyöty, alle 1 000 uutta unionissa vuosittain rekisteröityä henkilöautoa tuottavat valmistajat olisi suljettava päästötavoitteen ja liikapäästömaksun soveltamisen ulkopuolelle. Jotta oikeusvarmuus voidaan mahdollisimman aikaisessa vaiheessa varmistaa tällaisten valmistajien osalta, on erityisen tärkeää soveltaa tätä poikkeusta 1 päivästä tammikuuta 2012.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 109.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 10. maaliskuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 443/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppi-hyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1).

- (8) Pieniä valmistajia koskeva poikkeuksen myöntämismenettelyä olisi yksinkertaistettava, jotta se olisi joustavampi sen osalta, milloin tällaisten valmistajien on haettava poikkeusta ja milloin komission on myönnettävä tällainen poikkeus.
- (9) Poikkeusten myöntämistä kapealla erikoisalalla toimiville valmistajille koskevaa menettelyä olisi jatkettava vuotta 2020 pitemmälle. Jotta kapealla erikoisalalla toimivien valmistajien vähennyspyrkimykset olisivat yhdenmukaisia suurten valmistajien kanssa, näihin pieniin valmistajiin olisi vuodesta 2020 alkaen sovellettava keskimääräisten päästöjen tavoitetta, joka on 45 prosenttia alhaisempi kuin niihin vuonna 2007 sovellettu.
- (10) Jotta autoteollisuus voisi sitoutua pitkän aikavälin investointeihin ja innovaatioihin, on suositeltavaa antaa viitteitä siitä, miten asetusta (EY) N:o 443/2009 olisi muutettava vuoden 2020 jälkeisen ajan osalta. Näiden viitteiden olisi perustuttava tarvittavan vähennysasteen arviointiin unionin pitkän aikavälin ilmastotavoitteiden kanssa yhdenmukaisella tavalla ja autojen kustannustehokkaan hiilidioksidipäästöjen vähennysteknologian kehittämisen vaikutuksiin. Komission olisi vuoteen 2015 mennessä tarkasteltava uudelleen näitä näkökohtia ja toimitettava havainnoistaan kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen olisi tarvittaessa sisällytettävä kattavaan vaikutustenarviointiin perustuvia ehdotuksia asetuksen (EY) N:o 443/2009 muuttamiseksi, jotta voidaan vahvistaa uusien henkilöautojen vuotta 2020 pidemmälle ulottuvat hiilidioksidipäästötaavoitteet, mukaan lukien mahdollinen vuodelle 2025 asetettava realistinen ja saavutettavissa oleva tavoite; tässä arvioinnissa on tarkoitus tarkastella autoteollisuuden ja siitä riippuvaisten teollisuudenalojen jatkuvaa kilpailukykyä, samalla kun säilytetään sellainen selkeä päästöjen vähentämislinja, jota voidaan verrata vuoteen 2020 ulottuvana ajanjaksona toteutettuun. Komission olisi tällaisia ehdotuksia laatiessaan huolehdittava siitä, että ne ovat kilpailun kannalta katsottuna mahdollisimman neutraaleja sekä sosiaalisesti oikeudenmukaisia ja kestäviä.
- (11) Asetuksen (EY) N:o 443/2009 nojalla komission edellytetään tekävän vaikutustenarvioinnin tarkastellakseen uudelleen testimenettelyjä, jotta näissä otettaisiin asianmukaisella tavalla huomioon ajoneuvojen todellinen käyttäytyminen hiilidioksidipäästöjen osalta. Tällä hetkellä käytössä olevaa uutta eurooppalaista ajosykliä (New European Driving Cycle, NEDC) on tarpeen muuttaa, jotta voidaan varmistaa sen edustavan todellisia ajo-olosuhteita ja välttää todellisten hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen aliarviointi. Olisi mahdollisimman pian hyväksyttävä uusi, realistisempi ja luotettavampi testimenettely. Tämänsuuntaisia ponnisteluja ei ole vielä saatu päätökseen, mutta ne etenevät Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission puitteissa kehitettävän Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure -menettelyn (WLTP, kevyiden hyötyajoneuvojen kansainvälinen testimenettelmä) myötä. Jotta voidaan varmistaa, että uusille henkilöautoille määritetyt hiilidioksidipäästöt saatetaan paremmin yhdenmukaisiksi normaaleissa käyttöoloissa tuotettujen todellisten päästöjen kanssa, WLTP:tä olisi sovellettava mahdollisimman pian. Tämä huomioiden asetuksen (EY) N:o 443/2009 liitteessä I vahvistetaan vuotta 2020 koskevia päästörajoja, jotka on määritetty asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja komission asetuksen (EY) N:o 692/2008⁽¹⁾ liitteen XII mukaisesti. Kun testimenettelyjä muutetaan, olisi asetuksen (EY) N:o 443/2009 liitteessä I asetettuja rajoja mukautettava sen varmistamiseksi, että valmistajien ja ajoneuvoluokkien normeja kiristetään vertailukelpoisella tavalla. Tämän mukaisesti komission olisi toteutettava NEDC:n ja uuden WLTP:n testisykliä välinen perusteellinen korrelaatiotutkimus varmistamaan jälkimmäisen edustavuuden todellisiin ajo-olosuhteisiin nähden.
- (12) Jotta voidaan varmistaa, että todelliset päästöt otetaan asianmukaisesti huomioon ja että mitatut hiilidioksidiarvot ovat täysin vertailukelpoisia, komission olisi varmistettava, että ne testimenettelyn osatekijät, jotka vaikuttavat merkittävästi mitattuihin hiilidioksidipäästöihin, määritellään tarkasti sen estämiseksi, että valmistajat käyttävät testisyklin tarjoamia joustomahdollisuuksia. Tyyppihyväksynnän mukaisten hiilidioksidipäästöarvojen ja myytäväksi tarjottavien ajoneuvojen tuottamien päästöjen välisiin poikkeamiin olisi puuttettava, myös ottamalla harkittavaksi käytönaikaista vaatimustenmukaisuutta koskeva testimenettely, joka varmistaisi myytäväksi tarkoitettujen ajoneuvojen edustavan näytteen riippumattoman testauksen, sekä keinot, joilla löydetään ratkaisuja niitä tapauksia varten, joissa tutkimuksen ja alkuperäisen tyyppihyväksynnän hiilidioksidipäästöjen on osoitettu poikkeavan merkittävästi toisistaan.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 443/2009 3 artiklan 2 kohdan sanamuotoa olisi mukautettava sen varmistamiseksi, että sidossuhteessa olevan yrityksen käsite on yhdenmukainen neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 510/2011⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohdan kanssa.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 692/2008, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008 moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 täytäntöönpanosta ja muuttamisesta (EUVL L 199, 28.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta ("EY:n sulautumasetus") (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 510/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 145, 31.5.2011, s. 1).

- (14) Asetuksella (EY) N:o 443/2009 siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin sen säännöksiä neuvoston päätöksessä 1999/468/EY⁽¹⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena tämä valta on tarpeen saattaa yhdenmukaiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan kanssa.
- (15) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset asetuksen (EY) N:o 443/2009 täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti⁽²⁾.
- (16) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti asetuksen (EY) N:o 443/2009 liitteen II muuttamiseksi tietovaatimusten ja tietoparametrien osalta, niiden sääntöjen täydentämiseksi, jotka koskevat tietyistä päästötavoitteista poikkeamisen hyväksyttävyydelle asetettujen vaatimusten tulkintaa, poikkeushakemusten sisältöä ja hiilidioksidipäästöjä koskevien vähentämishelmien sisältöä ja arviointia, asetuksen (EY) N:o 443/2009 liitteessä I tarkoitetun luvun M₀ mukauttamiseksi uusien henkilöautojen kolmen edeltävän kalenterivuoden keskimääräiseen massaan ja asetuksen (EY) N:o 443/2009 liitteen I kaavojen mukauttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (17) Olisi edelleen asianmukaista soveltaa edelleen lähestymistapaa, jonka mukaan tavoitetason asettaminen perustuu auton hyötytekijän ja sen asetuksen (EY) N:o 443/2009 liitteessä I olevissa kaavoissa esitetyn hiilidioksidipäästöjen tavoitetason väliseen suhteeseen, koska tämä lähestymistapa mahdollistaa sen, että säilytetään henkilöautomarkkinoiden moninaisuus ja valmistajilla oleva mahdollisuus ottaa huomioon kuluttajien erilaiset tarpeet ja välttää näin markkinoiden perusteetonta vääristymistä.
- (18) Komissio on vaikutustenarvioinnissaan arvioinut jalanjälkitietojen saatavuutta ja jalanjäljen käyttöä hyötyparametrina asetuksen (EY) N:o 443/2009 liitteessä I olevissa kaavoissa. Tämän arvioinnin perusteella komissio on todennut, että vuoden 2020 kaavassa käytettävän hyötyparametrin olisi oltava massa. Tulevassa uudelleentarkastelussa olisi kuitenkin tarkasteltava alhaisempia kustannuksia ja hyötyjä, joita saavutetaan, kun siirrytään jalanjäljen käyttöön hyötyparametrina.
- (19) Käyttöenergian toimituksiin sekä ajoneuvojen valmistukseen ja loppukäsittelyyn liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen osuus nykyisessä tieliikenteen kokonaishiilijalanjäljessä on merkittävä, ja on todennäköistä, että niiden merkitys kasvaa huomattavasti tulevaisuudessa. Tästä syystä olisi toteutettava toimia valmistajien ohjaamiseksi käyttämään optimaalisia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon erityisesti ne kasvihuonekaasupäästöt, jotka liittyvät ajoneuvoille toimitetun käyttöenergian, kuten sähkön ja vaihtoehtoisten polttoaineiden, tuottamiseen, ja sen varmistamiseksi, että nämä ennen ajoneuvon käyttöä aiheutuvat päästöt eivät murena niitä hyötyjä, jotka liittyvät ajoneuvojen operatiivisen energiankäytön parantumiseen, mihin asetuksella (EY) N:o 443/2009 pyritään.
- (20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittely, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (21) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 443/2009 olisi muutettava tämän mukaisesti,

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 443/2009 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Tässä asetuksessa asetetaan unionissa rekisteröitävän uuden autokannan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen, jotka mitataan asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja asetuksen (EY) N:o 692/2008 liitteen XII ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti sekä innovatiivisia teknologioita hyödyntäen, tavoitetasoksi vuodesta 2020 alkaen 95 g CO₂/km.”

2) Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäljempänä olevaa 4 artiklaa, 8 artiklan 4 kohdan b ja c alakohtaa, 9 artiklaa ja 10 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa ei 1 päivästä tammikuuta 2012 sovelleta valmistajiin, jotka, yhdessä kaikkien siihen sidossuhteessa olevien yritysten kanssa on valmistanut alle 1 000 unionissa edellisen kalenterivuoden aikana rekisteröityä uutta henkilöautoa.”

3) Korvataan 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

”— valtuudet käyttää yli puolta äänimäärästä; tai”

4) Korvataan 4 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Kunkin valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen määrittämiseksi otetaan huomioon seuraavat prosentuaaliset osuudet asianomaisena vuonna rekisteröidyistä kunkin valmistajan uusista henkilöautoista:

- 65 prosenttia vuonna 2012,
- 75 prosenttia vuonna 2013,
- 80 prosenttia vuonna 2014,
- 100 prosenttia vuosina 2015–2019,
- 95 prosenttia vuonna 2020,
- 100 prosenttia vuoden 2020 lopusta alkaen.”

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”5 a artikla

Tavoitteen 95 g CO₂/km superbonukset

Laskettaessa keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä kukin uusi henkilöauto, jonka hiilidioksidipäästöt ovat alle 50 g CO₂/km, vastaa seuraavia henkilöautojen määriä:

- 2 henkilöautoa vuonna 2020,
- 1,67 henkilöautoa vuonna 2021,
- 1,33 henkilöautoa vuonna 2022,
- 1 henkilöauto vuodesta 2023 alkaen,

vuodelta, jona se on rekisteröity kaudella 2020–2022, jolloin kullekin valmistajalle on kuitenkin asetettu enimmäisvaikutus, joka on 7,5 g CO₂/km.”

6) Korvataan 8 artiklan 9 kohta seuraavasti:

”9. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan mukaisesta tietojen seurannasta ja ilmoittamisesta sekä liitteen II soveltamisesta täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 14 a artiklan mukaisesti liitteessä II esitettyjen tietovaatimusten ja tietoparametrien muuttamiseksi.”

7) Korvataan 9 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä keinoista tämän artiklan 1 kohdan mukaisten liikapäästömaksujen perimiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

8) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 3 kohdan viimeinen virke.

b) Korvataan 4 kohdan toisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

"b) jos hakemus liittyy liitteessä I olevan 1 kohdan a ja b alakohtaan, tavoite, joka on joko 25 prosentin vähennys vuoden 2007 keskimääräisistä hiilidioksidipäästöistä tai, kun useamman sidossuhteessa olevan yrityksen osalta tehdään yhteinen hakemus, 25 prosentin vähennys kyseisten yritysten vuonna 2007 tuottamien keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen keskiarvosta."

c) Lisätään 4 kohdan toiseen alakohtaan c alakohta seuraavasti:

"c) jos hakemus liittyy liitteessä I olevan 1 kohdan c alakohtaan, tavoite, joka on joko 45 prosentin vähennys vuoden 2007 keskimääräisistä hiilidioksidipäästöistä tai, kun useamman sidossuhteessa olevan yrityksen osalta tehdään yhteinen hakemus, 45 prosentin vähennys kyseisten yritysten vuonna 2007 tuottamien keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen keskiarvosta."

d) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Siirretään komissiolle valta antaa tämän artiklan 1–7 kohdan täydentämiseksi antaa 14 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa annetaan säännöt poikkeuskelpoisuuden arviointiperusteiden tulkinnasta, hakemusten sisällöstä sekä hiilidioksidipäästöjen vähentämishojelmien sisällöstä ja arvioinnista."

9) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Innovatiivisten teknologioiden tai innovatiivisten teknologioiden yhdistelmän ("innovatiivinen teknologia-paketti") käytön avulla saavutetut hiilidioksidisäästöt otetaan huomioon laitetoimittajan tai valmistajan hakemuksesta.

Tällaiset teknologiat otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden arvioinnissa käytetyt menetelmät kykenevät tuottamaan todennettavia, toistettavia ja vertailtavia tuloksia.

Näiden teknologioiden avulla saavutettu osuus valmistajan päästötavoitteen alentumiseen saa olla korkeintaan 7 g CO₂/km."

b) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Komissio hyväksyy 1 kohdassa tarkoitettujen innovatiivisten teknologioiden tai innovatiivisten teknologiapaketien hyväksymismenettelyyn sovellettavat yksityiskohtaiset säännökset täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Laitetoimittajan tai valmistajan, joka pyytää, että jokin toimenpide hyväksytään innovatiiviseksi teknologiaksi tai innovatiiviseksi teknologiapaketiksi, on toimitettava komissiolle selvitys, johon sisältyy riippumattoman, sertifioidun elimen laatima todentamiskertomus. Jos toimenpiteellä ja toisella jo hyväksytyllä innovatiivisella teknologialla tai innovatiivisella teknologiapaketilla on mahdollisesti keskinäistä vuorovaikutusta, selvityksessä on oltava maininta tästä vuorovaikutuksesta, ja todentamiskertomuksessa on arvioitava, missä määrin tämä vuorovaikutus muuttaa kullakin toimenpiteellä saavutettua vähennystä."

10) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Komissio hyväksyy nämä toimenpiteet delegoiduilla säädöksillä 14 a artiklan mukaisesti."

b) Kumotaan 3 kohdan toinen alakohta.

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä uudelleen tässä asetuksessa asetettuja päästötavoitteita ja keinoja sekä muita tämän asetuksen näkökohtia, muun muassa sitä, onko hyötyparametri edelleen tarpeen ja sitä, onko massa vai jalanjälki paremmin kestävä kehitystä kuvastava hyötyparametri, hiilidioksidipäästötavoitteiden asettamiseksi uusille henkilöautoille vuoden 2020 jälkeistä ajanjaksoa varten. Tältä osin olisi tarvittavan vähennysasteen arvioinnin oltava yhdensuuntainen unionin pitkän aikavälin ilmastotavoitteiden ja autojen kustannustehokkaan hiilidioksidipäästöjen vähennysteknologian kehittämisen vaikutusten kanssa. Komissio toimittaa tämän arvioinnin tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen on sisällytettävä asianmukaisia ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi, mukaan lukien sellaisen kattavan vaikutustenarvioinnin perusteella mahdollisesti asetettava realistinen ja saavutettavissa oleva tavoite, jossa tarkastellaan, ovatko autoteollisuus ja siitä riippuvaiset teollisuudenalat edelleen kilpailukykyisiä. Näitä ehdotuksia laatiessaan komissio huolehtii siitä, että ne ovat kilpailun kannalta katsottuna mahdollisimman neutraaleja sekä sosiaalisesti oikeudenmukaisia ja kestäviä."

d) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat korrelaatioparametrit, jotta voidaan ottaa huomioon asetuksessa (EY) N:o 715/2007 ja asetuksessa (EY) N:o 692/2008 tarkoitettujen hiilidioksidipäästöjen mittaamisessa käytettävään sääntömääräiseen testausmenettelyyn mahdollisesti tehdyt muutokset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä 14 a artiklan mukaisesti liitteessä I olevien kaavojen mukauttamiseksi käyttäen ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytyjä menetelmiä ja samalla varmistaen, että erilaisia hyötyjä tarjoavien ajoneuvojen ja valmistajien vähennysvaatimukset ovat vanhassa ja uudessa testimenetellessä tiukkuudeltaan vertailukelpoisia."

11) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY (*) 9 artiklalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy luonnosta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 280/2004/EY, tehty 11 päivänä helmikuuta 2004, järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi (EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

12) Lisätään 14 a artikla seuraavasti:

"14 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle 8 päivästä huhtikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi valta antaa 8 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan 8 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa sekä 13 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan 8 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 13 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 8 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan, 11 artiklan 8 kohdan, 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja 13 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.”

13) Lisätään liitteessä I olevaan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) Vuodesta 2020:

$$\text{Hiilidioksidipäästöt} = 95 + a \times (M - M_0)$$

jossa

M = ajoneuvon massa kilogrammoina (kg)

M_0 = 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytty arvo

$a = 0,0333$.”

14) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) lisätään A osan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”n) suurin nettoteho;”

b) lisätään A osan 1 kohdassa olevaan taulukkoon ”A osan 1 kohdassa määritellyt yksityiskohtaiset tiedot” sarake seuraavasti:

”Suurin nettoteho (kW)”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 334/2014,**annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,****biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 528/2012 muuttamisesta tietyjen markkinoillepääsyn edellytysten osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽³⁾ 2 artiklassa määritetään asetuksen soveltamisala ja muun muassa suljetaan sen soveltamisalan ulkopuolelle valmistuksen apuaineina käytettävät biosidivalmisteet. Mainitun 2 artiklan 5 kohtaa olisi muutettava siten, että tehdään täysin selväksi, että valmistuksen apuaineilla tarkoitetaan aineita, jotka on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1831/2003 ⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 1333/2008 ⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 3 artiklan 1 kohdan s alakohtaa ja 19 artiklan 6 kohtaa olisi muutettava, jotta samanlaisten biosidivalmisteiden voidaan katsoa kuuluvan biosidivalmisteperheeseen, mikäli ne voidaan arvioida tyydyttävästi suurimpien mahdollisten määritettävissä olevien riskien sekä pienimmän mahdollisen määritettävissä olevan tehon perusteella.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 19 artiklan 7 kohdassa olisi selvennettävä, että rajat, jotka on asetettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1935/2004 ⁽⁶⁾ mukaisesti, ovat ainekohtaisen siirtymän raja-arvoja tai elintarvikkeen kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien jäämäpitoisuuksien raja-arvoja.
- (4) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽⁷⁾ välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 4 kohdan b alakohta olisi muutettava siten, että siihen sisällytetään luokitus ”elinkohtainen myrkyllisyys kerta-altistumisen tai toistuvan altistumisen seurauksena, kategoria 1” kriteeriksi, jolla voidaan evätä lupa asettaa tämän luokituskriteerin täyttävä biosidivalmiste saataville yleiseen käyttöön markkinoilla. Asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaan on kiellettyä antaa lupa asettaa markkinoilla yleiseen käyttöön saataville biosidivalmisteita, jotka täyttävät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽⁸⁾ liitteen XIII mukaiset, hitaasti hajoavien, biokertyvien ja myrkyllisten aineiden, jäljempänä ’PBT-aineet’, tai erittäin hitaasti hajoavien ja erittäin voimakkaasti biokertyvien aineiden, jäljempänä ’vPvB-aineet’, kriteerit. Vaikka biosidivalmisteet ovat usein seoksia ja toisinaan esineitä, näitä kriteereitä sovelletaan kuitenkin vain aineisiin. Asetuksen (EU) N:o 528/2012 19 artiklan 4 kohdan c alakohdassa olisi sen vuoksi viitattava biosidivalmisteisiin, jotka koostuvat nämä kriteerit täyttävistä aineista tai sisältävät taikka tuottavat tällaisia aineita.

⁽¹⁾ EUVL C 347, 18.12.2010, s. 62.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. maaliskuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisiä aineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokittelusta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Koska vertailevia arviointeja ei ole mainittu asetuksen (EU) N:o 528/2012 liitteessä VI, tuon asetuksen 23 artiklan 3 kohdassa oleva viittaus tuohon liitteeseen olisi poistettava.
- (6) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 34 artiklan 4 kohta olisi muutettava 30 artiklaa koskevan viittauksen korjaamiseksi.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 35 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos kaikki asianomaiset jäsenvaltiot pääsevät viitejäsenvaltion kanssa yhteisymmärrykseen vastavuoroisesta tunnustamisesta, biosidivalmisteelle on sen 33 artiklan 4 kohdan tai 34 artiklan 6 kohdan mukaisesti annettava lupa. Säännökset, joissa viitataan kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden päätöksiin myöntää lupa vastavuoroisella tunnustamisella, on kuitenkin annettu mainitun asetuksen 33 artiklan 3 kohdassa ja 34 artiklan 6 kohdassa. Sen vuoksi 35 artiklan 3 kohta olisi muutettava tämän mukaisesti.
- (8) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 45 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että unionin luvan uusimista koskevan hakemuksen yhteydessä on suoritettava mainitun asetuksen 80 artiklan 1 kohdan mukaiset maksut. Maksut voidaan kuitenkin maksaa vasta, kun Euroopan kemikaalivirasto, jäljempänä 'kemikaalivirasto', on ilmoittanut suoritettavista maksuista mainitun asetuksen 45 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Sen vuoksi ja jotta varmistetaan johdonmukaisuus mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan ja 43 artiklan 1 kohdan kanssa, 45 artiklan 1 kohdan toinen alakohta olisi kumottava.
- (9) Ilmainen "hävittäminen" käyttäminen asetuksen (EU) N:o 528/2012 52, 89 ja 95 artiklassa voi olla harhaanjohtavaa ja aiheuttaa tulkintaongelmia ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY⁽¹⁾ säädetyt velvoitteet. Siksi tämä ilmaisu olisi poistettava.
- (10) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 54 artiklaan olisi tehtävä joitain teknisiä korjauksia, jotta vältetään 54 artiklan 1 ja 3 kohdan säännösten päällekkäisyys 80 artiklan 1 kohdan mukaisten sovellettavien maksujen suorittamisen osalta.
- (11) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa viitataan sen 30 artiklan 4 kohdan, 34 artiklan 6 kohdan tai 44 artiklan 4 kohdan mukaisesti myönnettyihin lupiin. Lupien myöntämispäätöksiin viittaavat säännökset on kuitenkin annettu mainitun asetuksen 30 artiklan 1 kohdassa, 33 artiklan 3 kohdassa, 33 artiklan 4 kohdassa, 34 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 7 kohdassa, 36 artiklan 4 kohdassa, 37 artiklan 2 kohdassa, 37 artiklan 3 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdassa. Tuon asetuksen 60 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ei myöskään ilmoiteta mitään suoja-aikaa 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuille tiedoille, jotka toimitetaan hakemuksessa sen 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Siksi 60 artiklan 3 kohdassa olisi myös viitattava mainitun asetuksen 26 artiklan 3 kohtaan, 30 artiklan 1 kohtaan, 33 artiklan 3 kohtaan, 33 artiklan 4 kohtaan, 34 artiklan 6 kohtaan, 34 artiklan 7 kohtaan, 36 artiklan 4 kohtaan, 37 artiklan 2 kohtaan, 37 artiklan 3 kohtaan ja 44 artiklan 5 kohtaan.
- (12) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 66 artiklan 4 kohta olisi muutettava 67 artiklaa koskevan viittauksen korjaamiseksi.
- (13) Jotta voidaan edesauttaa jäsenvaltioiden, kemikaaliviraston ja komission välistä hyvää yhteistyötä, koordinoitua tietojen vaihtoa täytäntöönpanon osalta, kemikaalivirastolle olisi myös annettava tehtäväksi tarvittaessa tukea ja avustaa jäsenvaltioita valvonta- ja täytäntöönpanotoimissa hyödyntämällä tarpeen mukaan nykyisiä rakenteita.
- (14) Jotta biosidivalmisteita koskevat lupahakemukset olisi mahdollista valmistella viimeistään tehoaineen hyväksymispäivänä, kuten asetuksen (EU) N:o 528/2012 89 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, tehoaineita koskevien tietojen olisi mainitun asetuksen 67 artiklan mukaisesti oltava yleisesti saatavilla sähköisesti siitä päivästä, jona komissio antaa asetuksen tehoaineen hyväksymisestä.
- (15) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 77 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään muutoksenhausta kemikaaliviraston päätöksiin, jotka se on tehnyt sen 26 artiklan 2 kohdan nojalla. Koska 26 artiklan 2 kohdassa ei kuitenkaan anneta kemikaalivirastolle toimivaltaa tehdä mitään päätöksiä, 77 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus mainittuun artiklaan olisi poistettava.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (16) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 86 artiklassa viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽¹⁾ liitteeseen I sisällytettyihin tehoaineisiin. Olisi selvennettävä, että tuota artiklaa sovelletaan kaikkiin tehoaineisiin, joiden osalta komissio on antanut direktiivin, jolla ne sisällytetään mainittuun liitteeseen, että tällaista sisällyttämistä koskevia edellytyksiä sovelletaan hyväksymiseen ja että hyväksymispäivä on sisällyttämispäivä.
- (17) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 89 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa nykyistä järjestelmänsä enintään kahden vuoden ajan tehoaineen hyväksymispäivästä. Mainitun asetuksen 89 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vaaditaan jäsenvaltioita varmistamaan, että biosidivalmisteiden luvat myönnetään, niitä muutetaan tai ne peruutetaan kahden vuoden kuluessa tehoaineen hyväksymispäivästä. Koska lupamenettelyn eri vaiheet kuitenkin vievät aikaa, etenkin jos jäsenvaltioiden välillä on erimielisyyttä vastavuoroisesta tunnustamisesta ja asia on sen vuoksi siirrettävä komission päätettäväksi, on aiheellista pidentää noita määräaikoja kolmeen vuoteen ja ottaa tämä pidennys huomioon mainitun asetuksen 37 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa.
- (18) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 89 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa nykyistä järjestelmänsä jo olemassa oleviin tehoaineisiin. Biosidivalmiste voi sisältää sekä uusia tehoaineita, jotka on hyväksytty, että vanhoja tehoaineita, joita ei vielä ole hyväksytty. Jotta jäsenvaltiot voisivat palkita innovointia sallimalla tällaisten valmisteiden pääsyn markkinoille, niiden olisi vanhan tehoaineen hyväksymiseen saakka voitava soveltaa näihin valmisteisiin nykyisiä järjestelmiään, minkä seurauksena näille valmisteille voidaan myöntää lupa asetuksen (EU) N:o 528/2012 mukaisesti.
- (19) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 89 artiklan 4 kohdassa ja 93 artiklan 2 kohdassa säädetään siirtymäaajoista sellaisten biosidivalmisteiden käytöstä luopumiseksi, joille ei myönnetä lupaa. Samoja siirtymäaikoja olisi sovellettava jo markkinoilla olevan biosidivalmisteen käytöstä luopumiseen, jos lupa on myönnetty mutta lupaehdoissa edellytetään biosidivalmisteen muuttamista.
- (20) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 93 artiklassa olisi selvennettävä, että siinä säädettyä poikkeusta sovelletaan vain, jollei jäsenvaltioiden kansallisista säännöistä muuta johdu.
- (21) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 94 artiklan 1 kohdalla on tarkoitus sallia sellaisilla biosidivalmisteilla käsiteltyjen esineiden markkinoille saattaminen, jotka sisältävät tehoaineita, joita ei vielä ole hyväksytty mutta joita ollaan arvioimassa joko mainitun asetuksen 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun työohjelman yhteydessä tai 94 artiklan 1 kohdan nojalla toimitettun hakemuksen perusteella. Asetuksen (EU) N:o 528/2012 94 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus mainitun asetuksen 58 artiklaan voidaan kuitenkin tulkita poikkeukseksi 58 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyistä merkintä- ja tietovaatimuksista, mikä ei ole tarkoitus. Sen vuoksi mainitun asetuksen 94 artiklan 1 kohdassa olisi viitattava vain 58 artiklan 2 kohtaan.
- (22) Koska asetuksen (EU) N:o 528/2012 94 artiklan 1 kohtaa sovelletaan vain jo markkinoille saatettuihin käsiteltyihin esineisiin, sillä on otettu tahattomasti käyttöön useimpia uusia käsiteltyjä esineitä koskeva kielto, joka on voimassa 1 päivästä syyskuuta 2013 siihen asti, kun asianomaisiin käsiteltyihin esineisiin sisältyvä viimeinen tehoaine on hyväksytty. Asetuksen 94 artiklan 1 kohdan soveltamisala olisi sen vuoksi laajennettava käsittämään uudet käsitellyt esineet. Tuossa artiklassa olisi myös säädettävä siirtymäaika sellaisten käsiteltyjen esineiden käytöstä luopumiseksi, joista ei 1 päivään syyskuuta 2016 mennessä ole toimitettu hakemusta tehoaineen hyväksymiseksi kyseessä olevan valmisteryhmän osalta. Talouden toimijoille mahdollisesti aiheutuvien vakavien haittojen välttämiseksi ja oikeusvarmuuden periaatetta täysin noudattaen olisi säädettävä, että näitä muutoksia sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2013.
- (23) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vaaditaan toimittamaan tehoainetta koskeva täydellinen asiakirja-aineisto. Olisi oltava mahdollista, että tällaiseen täydelliseen asiakirja-aineistoon sisältyy direktiivin 98/8/EY liitteessä III A tai IV A tarkoitettuja tietoja.
- (24) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklan 1 kohdan kolmannella alakohdalla laajennetaan mainitun asetuksen 63 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukainen oikeus viitata tietoihin koskemaan kaikkia tutkimuksia, jotka vaaditaan ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien arviointiin, jotta mahdolliset asianomaiset henkilöt voidaan sisällyttää asetuksen 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon. Ilman tällaista viittaamisoikeutta monilla mahdollisilla asianomaisilla henkilöillä ei olisi mahdollisuutta täyttää ajoissa 95 artiklan 1 kohdan vaatimukset 95 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun päivään mennessä siten, että heidät voitaisiin sisällyttää tuohon luetteloon. Tutkimukset käyttäytymisestä ympäristössä eivät kuitenkaan sisälly asetuksen 95 artiklan 1 kohdan kolmanteen alakohtaan. Koska mahdollisten asianomaisten henkilöiden on maksettava viittaamisoikeudesta asetuksen 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti, heidän olisi voitava hyödyntää tätä oikeutta täysimittaisesti ja siirtää se henkilöille, jotka hakevat valmisteelle lupaa. Sen vuoksi 95 artikla olisi muutettava tämän mukaisesti.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1).

- (25) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklan 1 kohdan viidennellä alakohdalla on tarkoitus rajoittaa niiden tietojen suoja-aikaa, jotka voidaan 1 päivästä syyskuuta 2013 lähtien saattaa yhteiskäyttöön 95 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan noudattamista varten mutta joita ei vielä tuona päivänä voitu antaa yhteiskäyttöön valmistetta koskevan lupahakemuksen tueksi. Tämä koskee tietoja, jotka liittyvät tehoaineiden valmisteryhmäkohtaisiin yhdistelmiin, joiden sisällyttämisestä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I ei tehty päätöstä ennen 1 päivää syyskuuta 2013. Mainitun asetuksen 95 artiklassa olisi tämän vuoksi viitattava tuohon päivämäärään.
- (26) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklan 2 kohdan mukaisesti kemikaaliviraston julkistaman luettelon olisi sisällettävä sen 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun työohjelman osanottajien nimet. Mainitun 95 artiklan 2 kohdassa annetaan siten osanottajille mahdollisuus hyödyntää tuossa asetuksessa vahvistettua kustannusten korvausmekanismia. Korvausjärjestelmän hyödyntämismahdollisuuden olisi oltava kaikkien sellaisten henkilöiden käytettävissä, jotka ovat toimittaneet täydellisen ainetta koskevan asiakirja-aineiston asetuksen (EU) N:o 528/2012 tai direktiivin 98/8/EY mukaisesti tai tällaisen asiakirja-aineiston käyttöluvan. Sen käyttömahdollisuus olisi annettava niille, jotka ovat toimittaneet asiakirja-aineistot mistä hyvänsä aineesta, joka itse ei ole tehoaine mutta joka tuottaa tehoaineita.
- (27) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa kielletään sellaista tehoainetta sisältävien biosidivalmisteiden markkinoille saattaminen, jonka valmistajaa tai maahantuoja, jäljempänä 'asianomainen henkilö', ei mainita kyseisessä artiklassa tarkoitetussa luettelossa. Tiettyjä tehoaineita on mainitun asetuksen 89 artiklan 2 kohdan ja 93 artiklan 2 kohdan nojalla laillisesti markkinoilla biosidivalmisteissa, vaikka näistä aineista ei ole vielä toimitettu täydellistä asiakirja-aineistoa. Mainitun 95 artiklan 3 kohdan mukaista kieltoa ei olisi sovellettava tällaisiin tehoaineisiin. Jos luetteloon ei sisälly yhtään sellaisen aineen valmistajaa tai maahantuoja, josta on toimitettu täydellinen ainetta koskeva asiakirja-aineisto, jonkin toisen henkilön olisi sallittava saattaa kyseistä ainetta sisältäviä biosidivalmisteita markkinoille, edellyttäen että kyseinen henkilö tai biosidivalmisteen valmistaja tai maahantuoja toimittaa asiakirja-aineiston tai asiakirja-aineiston käyttöluvan.
- (28) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklan 4 kohdassa säädetään, että 95 artiklaa sovelletaan tehoaineisiin, jotka mainitaan mainitun asetuksen liitteessä olevassa ryhmässä 6. Nämä aineet on sisällytetty tuohon liitteeseen täydellisen ainetta koskevan asiakirja-aineiston toimittamisen perusteella, ja tietojen omistajilla olisi oltava oikeus hyödyntää kyseisellä artiklalla käyttöön otettua kustannusten korvausmekanismia. Muitakin aineita voidaan tulevaisuudessa sisällyttää mainittuun liitteeseen asiakirja-aineiston toimittamisen perusteella. Sen vuoksi mainitun liitteen ryhmässä 6 olisi säänneltävä kaikkia tällaisia aineita.
- (29) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 liitteessä V olevassa kuvauksessa elintarvikkeen kanssa kosketuksiin joutuissa materiaaleissa käytettävistä biosidivalmisteista olisi käytettävä samaa käsitteistöä kuin asetuksessa (EY) N:o 1935/2004.
- (30) Asetuksen (EU) N:o 528/2012 96 artiklan ensimmäisessä kohdassa olisi selvennettävä, että direktiivi 98/8/EY kumotaan rajoittamatta niiden asetuksen (EU) N:o 528/2012 säännösten soveltamista, joissa viitataan direktiiviin 98/8/EY.
- (31) Asetus (EU) N:o 528/2012 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 528/2012 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 5 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 ja asetuksessa (EY) N:o 1333/2008 tarkoitettuihin valmistuksen apuaineina käytettäviin biosidivalmisteisiin.”

2) Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan s alakohta seuraavasti:

”s) ”biosidivalmisteperheellä” ryhmää biosidivalmisteita,

i) joita käytetään samalla tavalla

ii) joiden tehoaineet ovat samat

iii) joiden koostumus on samanlainen tarkemmin määritellyin poikkeamin, ja

iv) joiden riskit ja teho ovat samantasoiset;”

b) kumotaan v alakohta.

3) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tehoaineet on sisällytetty liitteeseen I tai ne on hyväksytyt kyseiseen valmisteryhmään, ja kaikki näiden tehoaineiden osalta tarkemmin määritellyt ehdot täyttyvät;”

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) tarvittaessa elintarvikkeille ja rehulle on vahvistettu biosidivalmisteen sisältämien tehoaineiden jäämien enimmäismäärät neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93 (*), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 (**), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 470/2009 (***) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/32/EY (****) mukaisesti tai tällaisille tehoaineille on vahvistettu ainekohtaisen siirtymän raja-arvot tai elintarvikkeen kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien jäämäpitoisuuksien raja-arvot Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1935/2004 (*****) mukaisesti.

(*) Neuvoston asetus (ETY) N:o 315/93, annettu 8 päivänä helmikuuta 1993, elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä (EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta (EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 470/2009, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta (EUVL L 152, 16.6.2009, s. 11).

(****) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/32/EY, annettu 7 päivänä toukokuuta 2002, haitallisista aineista eläinten rehuissa (EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10).

(*****) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).”

b) korvataan 4 kohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) se täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset kriteerit luokitukselle

— välitön myrkyllisyys suun kautta, kategoria 1, 2 tai 3;

— välitön myrkyllisyys ihon kautta, kategoria 1, 2 tai 3;

— välitön myrkyllisyys hengitysteiden kautta (kaasut ja pöly/sumu), kategoria 1, 2 tai 3;

— välitön myrkyllisyys hengitysteiden kautta (höyryt), kategoria 1 tai 2;

— elinkohtainen myrkyllisyys kerta-altistumisen tai toistuvan altistumisen seurauksena, kategoria 1;

— syöpää aiheuttava, kategoria 1A tai 1B;

— perimää vaurioittava, kategoria 1A tai 1B; tai

— lisääntymiselle vaarallinen, kategoria 1A tai 1B;

c) se koostuu aineesta tai sisältää tai tuottaa ainetta, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XIII mukaiset PBT-aineen tai vPvB-aineen kriteerit;”

c) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

"6. Liitteessä VI vahvistettujen yleisperiaatteiden mukaisesti suoritettavassa biosidivalmisteperheen arvioinnissa on otettava huomioon ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvat suurimmat mahdolliset riskit sekä vähimmäisteho kaikkien biosidivalmisteperheeseen mahdollisesti kuuluvien valmisteiden osalta.

Biosidivalmisteperheelle voidaan antaa lupa ainoastaan, jos

a) hakemuksessa ilmoitetaan täsmällisesti ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvat suurimmat mahdolliset riskit sekä vähimmäisteho, joihin arviointi perustuu, sekä 3 artiklan 1 kohdan s alakohdassa tarkoitettu koostumuksen ja käyttötapojen sallittu vaihtelu, kunkin valmisteen luokitus, vaaralausekkeet ja turvalausekkeet sekä asianmukaiset riskinhallintatoimet; ja

b) tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen arvioinnin perusteella voidaan todeta, että kaikki biosidivalmisteperheeseen kuuluvat valmisteet täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

7. Luvan tulevan haltijan tai tämän edustajan on tarvittaessa haettava biosidivalmisteen sisältämien tehoaineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamista asetuksen (ETY) N:o 315/93, asetuksen (EY) N:o 396/2005, asetuksen (EY) N:o 470/2009 tai direktiivin 2002/32/EY mukaisesti taikka tällaisten aineiden ainekohtaisen siirtymän raja-arvojen tai elintarvikkeen kanssa kosketuksiin joutuvien materiaalien jäämäpitoisuuksien raja-arvojen vahvistamista asetuksen (EY) N:o 1935/2004 mukaisesti."

4) Korvataan 23 artiklan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"3. Hakemuksen vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen tai, kun kyseessä on unionin lupaa koskevan hakemuksen johdosta tehtävä päätös, komission on kiellettävä biosidivalmisteen asettaminen saataville markkinoilla tai sen käyttö taikka rajoitettava niitä, jos biosidivalmiste sisältää korvattavaa tehoainetta ja 24 artiklassa tarkoitettujen teknisten ohjeiden mukaisesti tehdyssä vertailevassa arvioinnissa osoitetaan, että kumpikin seuraavista kriteereistä täyttyy:"

5) Korvataan 34 artiklan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Viitejäsenvaltion on 365 päivän kuluessa hakemuksen validoinnista arvioitava hakemus ja laadittava arviointiraportti 30 artiklan mukaisesti sekä lähetettävä arviointiraporttinsa ja biosidivalmisteen ominaisuuksia koskeva yhteenveto asianomaisille jäsenvaltioille ja hakijalle."

6) Korvataan 35 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Koordinoitiryhmässä kaikkien tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin pääsemään yhteisymmärrykseen toteutettavista toimenpiteistä. Niiden on annettava hakijalle tilaisuus esittää näkemyksensä. Jos ne pääsevät yhteisymmärrykseen 60 päivän kuluessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua erimielisyyksien toimittamisesta, viitejäsenvaltion on kirjattava yhteisymmärrys biosidivalmisterekisteriin. Menettelyn katsotaan sen jälkeen päättyneen, ja viitejäsenvaltion ja kunkin asianomaisen jäsenvaltion on annettava lupa biosidivalmisteelle tapauksen mukaan 33 artiklan 3 kohdan tai 34 artiklan 6 kohdan mukaisesti."

7) Korvataan 37 artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Tämän artiklan mukaisen menettelyn ajaksi jäsenvaltioiden velvoite antaa lupa biosidivalmisteelle kolmen vuoden kuluessa 89 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua hyväksymispäivästä keskeytyy väliaikaisesti."

8) Kumotaan 45 artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

9) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

"52 artikla

Siirtymäaika

Sen estämättä, mitä 89 artiklassa säädetään, jos toimivaltainen viranomainen tai, kun kyseessä on unionin luvan saanut biosidivalmiste, komissio peruuttaa luvan, muuttaa sitä tai päättää olla uusimatta sitä, sen on vahvistettava siirtymäaika olemassa olevien varastojen markkinoilla saataville asettamista ja käyttöä varten, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseisen biosidivalmisteen markkinoilla saataville asettamisen tai käytön jatkaminen aiheuttaisi ihmisten terveydelle, eläinten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä.

Tämä siirtymäaika saa olla enintään 180 päivää markkinoilla saataville asettamista varten ja lisäksi enintään 180 päivää kyseessä olevien biosidivalmisteiden olemassa olevien varastojen käyttöä varten.”

10) Korvataan 53 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä 17 artiklassa säädetään, jäsenvaltion, jäljempänä ’käyttöönottajäsenvaltio’, toimivaltaisen viranomaisen on hakijan pyynnöstä myönnettävä rinnakkaisvalmisteiden kauppaa koskeva lupa biosidivalmisteelle, jolle on annettu lupa toisessa jäsenvaltiossa, jäljempänä ’alkuperäjäsenvaltio’, jotta kyseinen biosidivalmiste voidaan asettaa saataville markkinoilla ja sitä voidaan käyttää käyttöönottajäsenvaltiossa, jos tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 3 kohdan mukaisesti katsoo, että biosidivalmiste on samanlainen kuin biosidivalmiste, jolle on jo annettu lupa käyttöönottajäsenvaltiossa, jäljempänä ’viitevalmiste’.”

11) Muutetaan 54 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun on tarpeen todeta tehoaineiden tekninen vastaavuus, vastaavuuden toteamista hakevan henkilön, jäljempänä ’hakija’, on toimitettava hakemus kemikaalivirastolle.”

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kemikaaliviraston on ilmoitettava hakijalle 80 artiklan 1 kohdan nojalla suoritettavista maksuista ja hylätävä hakemus, jos hakija ei suorita maksuja 30 päivän kuluessa. Sen on ilmoitettava asiasta hakijalle.”

12) Korvataan 56 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä 17 artiklassa säädetään, tieteellistä tai tuote- ja prosessisuuntautunutta tutkimusta ja kehittämistä varten suoritettava koe tai testi, johon liittyy muu kuin luvan saanut biosidivalmiste tai ainoastaan biosidivalmisteessa käytettäväksi tarkoitettu muu kuin hyväksytty tehoaine, jäljempänä ’koe’ tai ’testi’, sallitaan ainoastaan tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.”

13) Korvataan 58 artiklan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”3. Käsitellyn esineen markkinoille saattamisesta vastuussa olevan henkilön on varmistettava, että merkinnöissä mainitaan toisessa alakohdassa tarkoitettut tiedot, jos”

14) Korvataan 60 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”3. Niiden tietojen suoja-aika, jotka on toimitettu yksinomaan vanhoja tehoaineita sisältävän biosidivalmisteen lupaa varten, päättyy kymmenen vuoden kuluttua sen kuukauden ensimmäisestä päivästä, joka seuraa päivää, jona 26 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 1 kohdan, 33 artiklan 3 kohdan, 33 artiklan 4 kohdan, 34 artiklan 6 kohdan, 34 artiklan 7 kohdan, 36 artiklan 4 kohdan, 37 artiklan 2 kohdan, 37 artiklan 3 kohdan tai 44 artiklan 5 kohdan mukainen ensimmäinen päätös valmisteen luvasta on tehty.

Niiden tietojen suoja-aika, jotka on toimitettu uutta tehoainetta sisältävän biosidivalmisteen lupaa varten, päättyy 15 vuoden kuluttua sen kuukauden ensimmäisestä päivästä, joka seuraa päivää, jona 26 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 1 kohdan, 33 artiklan 3 kohdan, 33 artiklan 4 kohdan, 34 artiklan 6 kohdan, 34 artiklan 7 kohdan, 36 artiklan 4 kohdan, 37 artiklan 2 kohdan, 37 artiklan 3 kohdan tai 44 artiklan 5 kohdan mukainen ensimmäinen päätös valmisteen luvasta on tehty.”

15) Korvataan 66 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Henkilö, joka toimittaa tehoainetta tai biosidivalmistetta koskevia tietoja kemikaalivirastolle tai toimivaltaiselle viranomaiselle tämän asetuksen soveltamiseksi, voi pyytää, että 67 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei aseteta saataville, ja esittää perustelut sille, miksi kyseisten tietojen ilmaiseminen voisi vaarantaa tuon henkilön tai jonkin muun asianosaisen kaupalliset edut.”

16) Muutetaan 67 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Siitä päivästä alkaen, jona komissio hyväksyy 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun täytäntöönpanoasetuksen tehoaineen hyväksymisestä, seuraavat kemikaaliviraston tai komission hallussa olevat tuota tehoainetta koskevat ajantasaiset tiedot on saatettava maksutta julkisesti ja helposti saataville:”

b) korvataan 67 artiklan 3 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"3. Siitä päivästä alkaen, jona komissio hyväksyy 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanoasetuksen tehoaineen hyväksymisestä, kemikaaliviraston on asetettava seuraavat tuota tehoainetta koskevat ajantasaiset tiedot maksutta julkisesti saataville, paitsi jos tietojen toimittaja toimittaa 66 artiklan 4 kohdan mukaiset toimivaltaisen viranomaisen tai kemikaaliviraston hyväksymät perustelut sille, miksi tällainen julkaiseminen voisi vaarantaa sen tai jonkin muun asianosaisen kaupalliset edut."

17) Lisätään 76 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"l) tuen ja avun tarjoaminen jäsenvaltioille valvonta- ja täytäntöönpanotoimien osalta."

18) Korvataan 77 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Muutosta kemikaaliviraston päätöksiin, jotka se on tehnyt 7 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan, 43 artiklan 2 kohdan, 45 artiklan 3 kohdan, 54 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan, 63 artiklan 3 kohdan ja 64 artiklan 1 kohdan nojalla, on haettava asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisesti perustetulta valituslautakunnalta."

19) Korvataan 78 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 96 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kemikaaliviraston tuloja ei käytetä tähän asetukseen perustuvien tehtävien suorittamiseen, ellei se tapahdu yhteistä tarkoitusta varten tai väliaikaisena siirtona kemikaaliviraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kemikaaliviraston tuloja ei käytetä asetukseen (EY) N:o 1907/2006 perustuvien tehtävien suorittamiseen, ellei se tapahdu yhteistä tarkoitusta varten tai väliaikaisena siirtona kemikaaliviraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi."

20) Korvataan 86 artikla seuraavasti:

"86 artikla

Direktiivin 98/8/EY liitteeseen I sisällytetyt tehoaineet

Tehoaineet, joiden osalta komissio on hyväksynyt direktiivejä niiden sisällyttämisestä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I, katsotaan tämän asetuksen nojalla hyväksytyiksi sisällyttämispäivänä, ja ne on sisällytettävä 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon. Hyväksymiseen sovelletaan asianomaisissa komission direktiiveissä asetettuja ehtoja."

21) Muutetaan 89 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa, 19 artiklan 1 kohdassa ja 20 artiklan 1 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta tämän artiklan 1 ja 3 kohdan soveltamista, jäsenvaltio voi edelleen soveltaa nykyistä järjestelmäänsä tai käytäntöään tietyn biosidivalmisteen asettamisessa saataville markkinoilla tai käytössä enintään kolmen vuoden ajan kyseisen biosidivalmisteen sisältämän viimeisen sellaisen tehoaineen hyväksymispäivästä, joka on hyväksyttävä. Asianomainen jäsenvaltio voi kansallisten sääntöjensä mukaisesti sallia alueellaan ainoastaan sellaisen biosidivalmisteen asettamisen saataville markkinoilla tai käytön, joka sisältää vain

a) vanhoja tehoaineita,

i) jotka on arvioitu komission asetuksen (EY) N:o 1451/2007 (*) nojalla mutta joita ei vielä ole hyväksytty kyseisen valmistusryhmän osalta; tai

ii) joita arvioidaan asetuksen (EY) N:o 1451/2007 nojalla mutta joita ei vielä ole hyväksytty kyseisen valmistusryhmän osalta;

tai

b) a alakohdassa tarkoitettujen tehoaineiden ja tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyjen tehoaineiden yhdistelmän.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos päätetään, ettei tehoainetta hyväksytä, jäsenvaltio voi edelleen soveltaa nykyistä järjestelmäänsä tai käytäntöään biosidivalmisteen asettamisessa saataville markkinoilla enintään 12 kuukauden ajan siitä, kun päätös tehoaineen hyväksymättä jättämisestä on tehty 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ja se voi edelleen soveltaa nykyistä järjestelmäänsä tai käytäntöään biosidivalmisteen käytössä enintään 18 kuukauden ajan mainitun päätöksen tekemisestä.

(*) Komission asetus (EY) N:o 1451/2007, annettu 4 päivänä joulukuuta 2007, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta (EUVL L 325, 11.12.2007, s. 3)."

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun on tehty päätös tietyn tehoaineen hyväksymisestä tietyn valmisteryhmän osalta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseistä tehoainetta sisältävien, tuohon valmisteryhmään kuuluvien biosidivalmisteiden luvat myönnetään, niitä muutetaan tai ne peruutetaan tarvittaessa tämän asetuksen mukaisesti kolmen vuoden kuluessa hyväksymispäivästä.

Tätä varten niiden, jotka haluavat hakea lupaa tai vastavuoroista rinnakkaista tunnustamista tuohon valmisteryhmään kuuluville biosidivalmisteille, jotka sisältävät ainoastaan vanhoja tehoaineita, on toimitettava lupaa tai vastavuoroista rinnakkaista tunnustamista koskevat hakemukset viimeistään tehoaineen (tehoaineiden) hyväksymispäivänä. Jos biosidivalmisteet sisältävät useampaa kuin yhtä tehoainetta, hakemukset on toimitettava viimeistään tuon valmisteryhmän viimeisen tehoaineen hyväksymispäivänä.

Jos lupaa tai vastavuoroista rinnakkaista tunnustamista koskevaa hakemusta ei ole toimitettu toisen alakohdan mukaisesti,

a) biosidivalmistetta ei saa enää asettaa saataville markkinoilla 180 päivän kuluttua tehoaineen (tehoaineiden) hyväksymispäivästä; ja

b) biosidivalmisteen olemassa olevien varastojen käyttö voi jatkua enintään 365 päivän ajan tehoaineen (tehoaineiden) hyväksymispäivästä.”

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan komissio päättää hylätä 3 kohdan mukaisesti toimitetun hakemuksen, joka koskee markkinoilla jo saataville asetettua biosidivalmistetta, päättää olla myöntämättä lupaa tai päättää asettaa luvalla ehtoja, jotka edellyttävät tällaisen valmisteen muuttamista, sovelletaan seuraavaa:

a) biosidivalmistetta, jolle ei ole myönnetty lupaa tai joka tapauksen mukaan ei täytä luvan ehtoja, ei saa enää asettaa saataville markkinoilla 180 päivän kuluttua päivästä, jona viranomainen teki päätöksen; ja

b) biosidivalmisteen olemassa olevien varastojen käyttö voi jatkua enintään 365 päivän ajan päivästä, jona viranomainen teki päätöksen.”

22) Lisätään 92 artiklan 2 kohtaan virke seuraavasti:

”Direktiivin 98/8/EY 3 tai 4 artiklan mukaisesti luvan saaneiden biosidivalmisteiden katsotaan saaneen luvan tämän asetuksen 17 artiklan mukaisesti.”

23) Korvataan 93 artikla seuraavasti:

”93 artikla

Siirtymätoimenpiteet sellaisten biosidivalmisteiden osalta, jotka eivät kuulu direktiivin 98/8/EY soveltamisalaan

Poiketen siitä, mitä 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi edelleen soveltaa nykyistä järjestelmänsä tai käytäntönsä sellaisten biosidivalmisteiden asettamisessa saataville markkinoilla ja käytössä, jotka eivät kuulu direktiivin 98/8/EY soveltamisalaan mutta kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan ja koostuvat ainoastaan tehoaineista, jotka 1 päivänä syyskuuta 2013 olivat saatavilla markkinoilla tai käytössä biosidivalmisteissa, tai sisältävät tai tuottavat ainoastaan tällaisia tehoaineita. Poikkeusta sovelletaan jompaankumpaan seuraavista päivistä saakka:

a) jos kaikkia niitä tehoaineita, joista biosidivalmiste koostuu tai joita se sisältää taikka tuottaa, koskevat hyväksymishakemukset on jätetty kyseisen valmisteryhmän osalta viimeistään 1 päivänä syyskuuta 2016, 89 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, 89 artiklan 3 kohdassa ja 89 artiklan 4 kohdassa säädetty määrääjat; tai

b) jos jotakin tehoainetta koskevaa hakemusta ei ole toimitettu a alakohdan mukaisesti, 1 päivä syyskuuta 2017.”

24) Korvataan 94 ja 95 artikla seuraavasti:

”94 artikla

Siirtymätoimenpiteet käsiteltyjen esineiden osalta

1. Poiketen siitä, mitä 58 artiklan 2 kohdassa säädetään, käsiteltyjä esineitä, jotka on käsitelty yhdellä tai useammalla biosidivalmisteella tai jotka tarkoituksellisesti sisältävät yhtä tai useampaa biosidivalmistetta, joka sisältää ainoastaan sellaisia tehoaineita, jotka 1 päivänä syyskuuta 2016 ovat tarkasteltavina kyseisen valmisteryhmän osalta 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa työohjelmassa, tai jonka osalta kyseisen valmisteryhmän hyväksymistä koskeva hakemus toimitetaan viimeistään mainittuna päivänä tai joka sisältää ainoastaan sekä tällaisia aineita että tehoaineita, jotka sisältyvät kyseisen valmisteryhmän ja käytön osalta 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon tai liitteeseen I, voidaan saattaa markkinoille jompaankumpaan seuraavista päivistä saakka:

- a) jos 1 päivän syyskuuta 2016 jälkeen on tehty päätös hylätä hyväksymistä koskeva hakemus tai on päätetty olla hyväksymättä yhtä tehoaineista kyseistä käyttöä varten, päivä, joka on 180 päivää tällaisen päätöksen tekemisestä;
- b) muissa tapauksissa päivä, jona hyväksytään biosidivalmisteen sisältämä viimeinen hyväksyttävä tehoaine kyseisen valmisteryhmän ja käytön osalta.

2. Poiketen edelleen siitä, mitä 58 artiklan 2 kohdassa säädetään, käsiteltyjä esineitä, jotka on käsitelty yhdellä tai useammalla biosidivalmisteella tai jotka tarkoituksellisesti sisältävät yhtä tai useampaa biosidivalmistetta, joka sisältää jotakin muuta kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tai kyseisen valmisteryhmän ja käytön osalta 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon tai liitteeseen I sisältyvää tehoainetta, voidaan saattaa markkinoille 1 päivään maaliskuuta 2017 saakka.

95 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat oikeutta tutustua tehoaineen asiakirja-aineistoon

1. Kemikaalivirasto asettaa 1 päivästä syyskuuta 2013 lähtien julkisesti saataville säännöllisesti päivitettävän luettelon kaikista tehoaineista ja kaikista tehoainetta tuottavista aineista, joiden osalta on toimitettu tämän asetuksen liitteen II tai direktiivin 98/8/EY liitteen II A tai IV A tai tapauksen mukaan mainitun direktiivin liitteen III A mukainen asiakirja-aineisto, jäljempänä 'täydellinen asiakirja-aineisto', jonka jokin jäsenvaltio on hyväksynyt tai validoinut tässä asetuksessa tai mainitussa direktiivissä säädettyssä menettelyssä, jäljempänä 'asianomaiset aineet'. Luetteloon on sisällyttävä kunkin asianomaisten aineiden osalta kaikki henkilöt, jotka ovat toimittaneet tällaisen asiakirja-aineiston tai jotka ovat toimittaneet asiakirja-aineiston tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti kemikaalivirastolle, ja näiden henkilöiden tuossa alakohdassa täsmennetty tehtävä sekä valmisteryhmä tai valmisteryhmät, josta tai joista he ovat toimittaneet asiakirja-aineiston, ja päivä, jona aine sisällytettiin luetteloon.

Henkilö, joka on sijoittautunut unioniin ja joka valmistaa tai tuo maahan asianomaista ainetta sellaisenaan tai biosidivalmisteessa, jäljempänä 'aineen toimittaja', tai joka valmistaa tai asettaa markkinoilla saataville biosidivalmistetta, joka koostuu kyseisestä asianomaisesta aineesta tai sisältää taikka tuottaa sitä, jäljempänä 'valmisteen toimittaja', voi milloin tahansa toimittaa kemikaalivirastolle joko kyseistä asianomaista ainetta koskevan täydellisen asiakirja-aineiston, täydellisen asiakirja-aineiston käyttöluvan tai viittauksen täydelliseen asiakirja-aineistoon, jonka osalta kaikki tietosuoja-ajat ovat kuluneet umpeen. Kun tehoaineen hyväksyminen on uusittu, kuka tahansa aineen toimittaja tai valmisteen toimittaja voi toimittaa kemikaalivirastolle aineiston käyttöluvan, joka koskee kaikkia tietoja, joita arvioiva toimivaltainen viranomaispiti uusimista varten merkityksellisinä ja joiden tietosuoja-aika ei ole vielä päättynyt, jäljempänä 'merkitykselliset tiedot'.

Kemikaaliviraston on ilmoitettava toimittajalle, joka toimittaa tiedot, 80 artiklan 1 kohdan nojalla suoritettavista maksuista. Sen on hylättävä hakemus, jos toimittaja, joka toimittaa tiedot, ei suorita maksuja 30 päivän kuluessa ja ilmoitettava asiasta toimittajalle.

Saatuaan 80 artiklan 1 kohdan nojalla suoritettavat maksut kemikaaliviraston on varmennettava, ovatko toimitetut tiedot tämän kohdan toisen alakohdan mukaisia, ja ilmoitettava asiasta toimittajalle, joka on toimittanut tiedot.

2. Biosidivalmistetta, joka koostuu 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyvästä asianomaisesta aineesta tai sisältää taikka tuottaa sitä, ei saa asettaa saataville markkinoilla 1 päivästä syyskuuta 2015, ellei joko aineen toimittaja tai valmisteen toimittaja sisälly 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sen valmisteryhmän tai niiden valmisteryhmien osalta, johon tai joihin valmiste kuuluu.

3. Toimitettaessa tietoja tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tämän asetuksen 63 artiklan 3 kohtaa sovelletaan kaikkiin asetuksen (EY) N:o 1451/2007 liitteessä II lueteltuihin aineisiin liittyviin toksikologisiin ja ekotoksikologisiin tutkimuksiin ja tutkimuksiin käyttäytymisestä ympäristössä, mukaan lukien tällaiset tutkimukset, joihin ei liity selkärankaisilla tehtäviä kokeita.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyvällä aineen toimittajalla tai valmisteen toimittajalla, jolle on myönnetty käyttö lupa tämän artiklan soveltamiseksi tai oikeus viitata tutkimukseen 3 kohdan mukaisesti, on oltava oikeus sallia, että biosidivalmisteelle lupaa hakevat hakijat viittaavat kyseiseen tietojen käyttö lupaan tai tutkimukseen 20 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

5. Poiketen siitä, mitä 60 artiklassa säädetään, kaikki asetuksen (EY) N:o 1451/2007 liitteessä II lueteltujen tehoaineiden tai valmisteryhmien yhdistelmien, joiden osalta päätöstä direktiivin 98/8/EY liitteeseen I sisällyttämisestä ei ole tehty ennen 1 päivää syyskuuta 2013, tietosuoja-ajat päättyvät 31 päivänä joulukuuta 2025.

6. Edellä olevia 1–5 kohtaa ei sovelleta aineisiin, jotka luetaan liitteessä I olevissa ryhmissä 1–5 ja 7, tai ainoastaan tällaisia aineita sisältäviin biosidivalmisteisiin.

7. Kemikaalivirasto päivittää säännöllisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luetteloa. Kun tehoaineen hyväksyminen on uusittu, kemikaalivirasto poistaa luettelosta kaikki aineen toimittajat tai valmisteen toimittajat, jotka eivät ole 12 kuukauden kuluessa uusimisesta toimittaneet kaikkia merkityksellisiä tietoja tai niitä koskevaa käyttö lupaa joko tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tai 13 artiklan mukaisessa hakemuksessa.”

25) Korvataan 96 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Kumotaan direktiivi 98/8/EY 1 päivästä syyskuuta 2013, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 86, 89–93 ja 95 artiklan soveltamista.”

26) Korvataan liitteessä I oleva ryhmä 6 seuraavasti:

”Ryhmä 6 – Aineet, joiden osalta jäsenvaltio on validoinut tehoainetta koskevan asiakirja-aineiston tämän asetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai hyväksynyt tällaisen asiakirja-aineiston direktiivin 98/8/EY 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti”.

27) Korvataan liitteessä V otsakkeen ”Valmisteryhmä 4: Desinfointiaineet tiloihin, joissa on elintarvikkeita tai rehuja” alla oleva toinen kohta seuraavasti:

”Valmisteet, jotka on tarkoitettu sisällyttää materiaaleihin, jotka voivat joutua kosketuksiin elintarvikkeiden kanssa.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklan 24 alakohtaa sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 335/2014,**annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014,****Euroopan kalatalousrahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ennennäkemätön maailmanlaajuinen finanssikriisi ja talouden laskusuhdanne ovat vahingoittaneet vakavalla tavalla talouskasvua ja rahoitusvakautta sekä heikentäneet huomattavasti useiden jäsenvaltioiden rahoituksellisia ja taloudellisia edellytyksiä. Tilanne aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa tietyille jäsenvaltioille vakavia vaikeuksia. Jäsenvaltioiden ongelmat liittyvät erityisesti niiden talouskasvuun ja rahoitusvakauteen sekä niiden alijäämän ja velkaantuneisuuden lisääntymiseen.
- (2) Kriisin kielteisten vaikutusten torjumiseksi on jo toteutettu merkittäviä toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 artiklan 2 kohdan, 136 artiklan ja 143 artiklan nojalla. Kansallisiin rahoitusvaroihin kohdistuu kuitenkin yhä enemmän paineita, joiden helpottamiseksi olisi toteutettava lisätoimenpiteitä käyttämällä neuvoston asetuksella (EY) N:o 1198/2006 ⁽³⁾ perustetusta Euroopan kalatalousrahastosta myönnettävää rahoitusta mahdollisimman laajasti ja tehokkaasti.
- (3) Unionin varainhoidon helpottamiseksi, jäsenvaltioissa ja alueilla tehtävien investointien nopeuttamiseksi sekä alan rahoituksen saatavuuden parantamiseksi asetusta (EY) N:o 1198/2006 muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 387/2012 ⁽⁴⁾. Tällä muutoksella mahdollistettiin se, että Euroopan kalatalousrahastosta maksettavia välimaksuja voidaan korottaa määrään, joka on 10 prosenttiyksikköä suurempi kuin kullekin toimintalinjalle vahvistettu tosiasiallinen yhteisrahoitusosuus, sellaisten jäsenvaltioiden osalta, joilla on rahoitusvakauteen kohdistuvia vakavia vaikeuksia ja jotka pyytävät tämän toimenpiteen soveltamista.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaan korotettua yhteisrahoitusosuutta voitiin hakea 31 päivään joulukuuta 2013 asti. Koska jäsenvaltioilla on kuitenkin edelleen rahoitusvakauteen kohdistuvia vakavia vaikeuksia, korotetun yhteisrahoitusosuuden soveltamisaikaa ei tulisi rajata 31 päivään joulukuuta 2013.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 75.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 11. maaliskuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1198/2006, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan kalatalousrahastosta (EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 387/2012, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2012, Euroopan kalatalousrahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta eräiden rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta (EUVL L 129, 16.5.2012, s. 7).

- (5) Jäsenvaltioiden, jotka saavat rahoitustukea, olisi saatava hyötyä myös korkeammasta yhteisrahoitusosuudesta tukikelpoisuuskauden loppuun saakka ja pyytää sitä loppumaksun pyynnön esittämisen yhteydessä, vaikka rahoitustukea ei tuolloin enää olisi saatavilla.
- (6) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1198/2006 olisi muutettava.
- (7) Kun otetaan huomioon kriisin ennennäkemätön luonne, tukitoimenpiteet on tarpeen hyväksyä nopeasti. Siksi on aiheellista, että tämä asetusta tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1198/2006 seuraavasti:

1) Korvataan 76 artiklan 3 kohdan johdantolause seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 53 artiklan 3 kohdassa säädetään, välimaksut korotetaan jäsenvaltion pyynnöstä enintään 100 prosenttiin siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin kuhunkin toimintalinjaan sovellettava yhteisrahoitusosuus, jota sovelletaan kussakin sellaisessa todennetussa menoilmoituksessa hiljattain ilmoitettuun tukikelpoisten julkisten menojen määrään, jonka on toimittanut jäsenvaltio, joka 31 päivänä joulukuuta 2013 tai tämän päivämäärän jälkeen täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:”.

2) Korvataan 77 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 53 artiklan 3 kohdassa säädetään, loppumaksuja korotetaan jäsenvaltion pyynnöstä enintään 100 prosenttiin siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin kuhunkin toimintalinjaan sovellettava yhteisrahoitusosuus, jota sovelletaan kussakin sellaisessa todennetussa menoilmoituksessa hiljattain ilmoitettuun tukikelpoisten julkisten menojen määrään, jonka on toimittanut jäsenvaltio, joka 31 päivänä joulukuuta 2013 tai tämän päivämäärän jälkeen täyttää jonkin 76 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyistä edellytyksistä.”.

3) Muutetaan 77 a artikla seuraavasti

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio myöntää 76 artiklan 3 kohdassa ja 77 artiklan 2 kohdassa säädetyin poikkeuksin sellaisen jäsenvaltion kirjallisesta pyynnöstä, joka täyttää jonkin 76 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyistä edellytyksistä.”;

b) kumotaan 5 kohta.

2 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä maaliskuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

